

nt

naš tednik

LETO XXXX. Štev. 5   Cena 8.— šil. (200 din)
torek, 2. februarja 1988

Poštnina plačana v gotovini   Celovec   P.b.b.
Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštini urad 9020 Celovec

MoPZ „Kralj Matjaž“

ni izdal samo svoje prve kasete („Tam kjer se čuje z gaja“), temveč si je nabavil tudi nove obleke. Preteklo soboto se je v pliberški Schwarzlnovi dvorani predstavil v novi „uniformi“. Prireditev je služila predstavitvi kasete. Nastopili so še „Mlada Podjuna“ (slika spodaj), družina Lipuš in „Trio Libuče“. Poročilo bomo objavili v naslednji številki.

Po napadih na dr. Gstettnerja: protest Smolleta pri Avstrijskem tiskovnem svetu

Državni poslanec Karel Smolle je v pismu z dne 28. januarja 1988 Avstrijskemu tiskovnemu svetu ostro protestiral proti sramotnim napadom urednika celovške Kronen Zeitung Gerharda Stichaunerja na univerzitetnega profesorja dr. Petra Gstettnerja. Faksimile Smolletovega pisma objavljamo na strani 2.

TEDNIKOV MAGAZIN

Drage bralke, dragi bralci!

V začetku leta smo Vam obljubili, da bomo letos, v 40. letu izhajanja Našega tednika, izvedli nekaj sprememb.

Zavedamo se, da nobena ustanova ne more uspevati brez inovacij. Že doslej smo

dokazali, da smo pripravljeni upoštevati inovacijske zahteve. V zadnjih letih je bilo več večjih sprememb, tako v zvezi z vsebino časopisa kakor tudi v zvezi z njegovo zunanjo ter notranjo obliko. In če bi se — po temeljitih raziskavah — izkazalo, da ta ali ona sprememba ni bila optimalna, jo bomo seveda popravili.

Tokrat imate prvič pred sabo številko „nt“ z dvobarvnim Tednikovim magazinom. V bodoče naj bi Tednikov magazin izhajal vsak prvi te-

den v mesecu. Seveda bi ga radi večkrat izdajali, toda, kakor veste, denarja pač povsod primanjkuje...

Potreba po takem Tednikovem magazinu je stara. Mnogo naših bralk in bralcev pogreša namreč poročila za gospodinjstva, praktične nasvete za kuharice in kuharje, informacije o davčnih in drugih pravnih zadevah, prispevke o raznih dosežkih na področju tehnike, pa tudi o sodnejih in tujih krajih, ki bi se jih splačalo obiskati. Poleg tega smo zanemarjali

redne informacije o zanimivih knjigah in ženskih vprašanjih, medtem ko primernih črtic v zadnjih letih sploh nismo več objavljali.

Z novim mesečnim magazinom skušamo te vrzeli vsaj nekoliko napolniti. Da bi nam to uspelo, za to se bomo vsi pošteno potrudili. Sicer pa Vas iskreno prosim, da nam pišete. Hvaležni Vam bomo za vsako misel, kritiko ali pohvalo.

S pristrčnimi pozdravi
mag. Janko Kulmesch,
glavni urednik

„Ne skrbeti samo za lastno zveličanje“

„Krščanska vera in politična razumnost“ je bila tema predavanja, ki ga je imel pretekli petek, 22. 1. 1988, v Domu prosvete v Tinjah znani teolog in profesor za socialno etiko na insbruški univerzi, jezuitski pater ddr. Herwig Büchele.

V prvem delu je p. Büchele prikazal žalostno sliko človeškega razvoja, čigar edina vera je vera v lastno božanstvo. Posamezniki ali interesne skupine stremijo le še po lastnem uspehu. Razmišljajo, kako bi mogli doseči še boljše dohodke in še večje bogastvo in s tem več družbenega in političnega vpliva. Svoje kontakte do soljudi vrednotijo samo še pod vidikom lastne koristi, ki jim jo bo prineslo to prijateljstvo.

Politike je kritiziral, da je njihova politika samo še ozdravljanje najbolj vidnih simptomov. Pri tem prezrejo splošno družbeno bolezen, ki bo nekega dne izbruhnila v velikem in nepopravljivem obsegu. Sam je za to uporabil besedo „mega-kriza“.

Primeri takšnega postopanja so na primer:

- Če zaradi nepremišljenega zapravljanja primanjkuje električnega toka, pač zgradijo nekaj novih elektrarn več in stvar je rešena.

Oglas

Ugodno prodam stanovanje. Dve sobi (4x4) s kuhinjo in z vrtom, s hišico za orodje blizu tovarne „Obir“. Lado Hajnžič, 9133 Rebrca 30, tel. 0 42 37 / 23 1 24.

Mirno pa naprej upravljamo energijo.

- Če je v državi vedno več brezposelnih, raje plačujemo milijarde za doklade, kakor da bi razmišljali o tem, kako obstoječe delo bolj solidarno in pravično razdeliti na vse prebivalstvo. Saj tisti, ki še imajo delo, nočejo ničesar oddati (niti svojih nadur ne); 8% brezposelnih se da preboleti, sploh pa če sami nismo prizadeti.

- In vedno več ljudi zbolijo na duši in na telesu, ker nimajo več moči, da bi zdržali to dirjanje za še večjo produkcijo in še večjim blagostanjem (vsaj za nekatere

teh bolnikov postavijo nove bolnišnice in stvar je — vsaj na videz — rešena.)

Vzrok za takšno obnašanje je po p. Bücheleju ta, da tajimo svojo minljivost. Nočemo priznati, da prav tako, kakor je stalo na začetku našega življenja rojstvo, nas na koncu čaka smrt. Če bi se ljudje tega bolj zavedali, histerično dirjanje za materialnim bogastvom čestokrat ne bi bilo njihov edini življenjski smisel.

Na minljivost sveta (atomska grožnja), narave (onesnaženost, ki povroča umiranje flore in favne) in človeka naj bi predvsem opozarjala Cerkev.

Doslej pa se je le bolj oglašala k osebnim vprašanjem, kakor so to urejanje rojstev, seksualnost itd. Izogibala pa se je izjav na področju vojna in mir, socialna nepravičnost in tretji svet, brezposelnost in novo ubožstvo itd., ali pa jih je zelo posplošila. P. Büchele vidi v tem strah Cerkev pred kritiziranjem vladajočih. Toda tudi Cerkev bo prej ali slej morala spoznati, da ne gre na eni strani kritizirati propad morale in družine, na drugi pa molčati pri velikih svetovnih problemih.

Kako pa iz te zadrege?

P. Büchele je na koncu predavanja nakazal možnosti, kako preprečiti razvoj, ki ga je na začetku orisal. Tu dva primera:

- Ustanovilo se bi lahko kritično konzumentno združenje za ženske (statistično so ženske tiste, ki skrbijo skoraj za ves nakup v družinah). Če bi tako združenje sensibiliziralo ženske tako, da bi kupovale samo še zdrave in smiselne produkte, bi tako lahko prisilile cele industrijske koncerner, da bi morali preusmeriti svojo produkcijo.

- Na cerkvenem področju bi se lahko ustanovile t. i. bazične fare, v katerih bi dejansko skupaj živeli in molili, in ne skrbeli le za lastno zveličanje.

-milka hudobnik-

Ples Danice: preizkušnja za skupino „Zmeda“

Na plesu „Danice“ v soboto, 6. 2. 1988, v Kulturnem domu v Št. Primožu bo igral ansambel „Zmeda“. Morda se to komu zdi skoraj neverjetno, češ, kaj pa naj „Zmeda“ igra na plesu, kjer se hočejo vsi sukati. Je pač tako, da ima „Zmeda“ še marsikje sloves ansambla, ki sicer igra moderno, a imena „Zmeda“ ne nosi zaman v svojem grbu.

A to je, hvalabogu, samo ena pretekla plat medalje. Dru-

igra narodnozabavno in moderno plesno glasbo.

Prvič v sedanjem sestavu in z novim programom je „Zmeda“ zaigrala na poroki lani in svate zelo navdušila. Potem je bil na vrsti ples SAK — in tam je „Zmeda“ ponovno pokazala, da je na najboljši poti do kvalitetnega ansambla.

Še vedno pa velja pravilo, da se je najteže uveljaviti prav v domačem kraju: in ta preizkušnja je za „Zmedo“ na plesu Da-

ga plat je namreč ta, da si je ansambel „Zmeda“, ki ga sestavljajo (glej sliko od leve na desno) Kristijan Sadnikar, Marjana Polzer, Heinz Lušnik, Marija Kežar in Vladimir Polzer ter (sedijo) Miha Stern, Helmut Sadnikar in Hanzl Kežar zastavil cilj, postati priljubljen plesni ansambel, čigar odlika je kvaliteta. Zato so seveda pošteno spremenili svoj repertoar in ga prikrojili novim zahtevam in namenom. „Zmeda“ danes

nice. Zmedovci se dobro zavedajo pomena in važnosti tega nastopa, in prepričani smo, da jo bojo „urezali“, da se bo kar zaiskrilo. Zanje pa bo dober obisk seveda tudi najboljša spodbuda za prihodnost, zato se v čim večjem številu udeležite plesa: pomagali boste „Danici“ in pa „Zmedi“. Torej: Srečno v Št. Primožu v soboto, 6. 2. 1988.

Franc Wakounig

OBJAVA

Po odloku Deželnega šolskega sveta je na dvojezični Strokovni šoli za gospodarske poklice zavoda šolskih sester v Št. Petru pri Št. Jakobu v Rožu

VPISOVANJE DEKLET IN FANTOV

v 1. razred 3-letne strokovne šole za gospodarske poklice in v 1-letno gospodinjsko šolo

od 8. do 29. februarja 1988.

Formularje za vpis lahko dobite že sedaj v šolski pisarni. Izpolnjene tiskovine je treba na šoli oddati najkasneje do 29. februarja 1988.

Priložiti morate polletno šolsko obvestilo v originalu ali od šolskega ravnatelja potrjen prepis.

Prijave so možne osebno v šolski pisarni ali po telefonu 04253/343.

POGOJ ZA SPREJEM v oba tipa je uspešno opravljena 8. šolska stopnja in vsaj delno znanje slovenščine.

Za sprejem v 3-letno strokovno šolo pa je poleg tega še potreben pozitivno opravljen pedagoško-psihološki test, ki bo na šoli 8. julija 1988.

Za obisk 1-letne gospodinjske šole ta test ni potreben.

Vodstvo šole

Slavnostna prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku

„80-LETNICA USTANOVITVE OSREDNJE KULTURNE ORGANIZACIJE NA KOROŠKEM“

Čas: sreda, 3. februarja 1988, ob 19.30

Kraj: avla Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu

Prireditelj: Slovenska prosvetna zveza in Krščanska kulturna zveza

Slavnostni govor: Tomaž Ogrš, predsednik SPZ in dr. Janko Zerzer, predsednik KKZ

Glasbeni del: mešani pevski zbor in vokalni ansambel SPD „Danica“, ansambel „Drava“ iz Borovlj, mešani mladinski zbor Zvezne gimnazije za Slovence

Povezava: Sonja Wakounig in Miha Vrbcinc

Žihpolje: visoko odlikovanje za Hanzija Lesjaka

Hanzi Lesjak z Žihpolj, brat rožeškega občinskega odbornika Ludvika Lesjaka, je pred nedavnim od jugoslovanske zvezne carinske uprave prejel posebno plaketo. S to plaketo je Jugoslavija odlikovanca počastila zaradi njegovih dolgoletnih zaslug, ki si jih je pridobil za uresničevanje meddržavnega sporazuma na področju carinstva.

Plaketo mu je predal carinski direktor in upravnik carinarnice v Ljubljani Franc Sablic — v imenu generalnega carinskega direktorja v Beogradu Zvonka Poščiča. S tem je Hanzi Lesjak — kot prvi avstrijski carinik — prejel najvišje jugoslovansko odlikovanje,

ki ga lahko dobi inozemski carinik. Pri podelitvi so bili navzoči tudi jugoslov. generalni konzul v Celovcu Borut Miklavčič, prezident deželne finančne direkcije za Koroško dr. Siegfried Lorber ter njegov namestnik dr. Johan Weißhaupt.

Hanziju Lesjaku k visokemu odlikovanju, ki si ga je resnično zaslužil, iskreno čestitamo. Hkrati mu za njegov bližajoči se življenjski jubilej že sedaj želimo vse najboljše, saj bo letos obhajal svojo 60-letnico.

Predvsem pa mu želimo zdravja in da bi se potem, ko bo s koncem leta šel v pokoj, počutil prav tako dobro in prijetno kakor doslej.

ČESTITAMO

Abrahama je srečala gospa Marija Topolovec iz Goselne vasi. Njena družina in NT ji za ta praznik iskreno čestitata in ji tudi v bodoče želita veliko sreče in zadovoljstva v krogu svojcev.

Minuli teden je praznovala svojo 50-letnico gospa Milka Cvelf iz Nonče vasi pri Pilberku. Za njen živ-

ljenjski jubilej ji želimo veliko zdravja in osebne sreče. Čestitkam se pridružuje tudi EL Pilberk.

Prav tako iz Nonče vasi in sicer iz Šimonove družine prihaja Gabrijela Riedl, ki je te dni zaključila na dunajski univerzi študij gospodarskih ved. Mladi magistrici čestitamo k uspehu in ji želimo veliko uspeha na bodoči poklicni poti.

Koroška scena 88

• Celovec

BUTALCI (Fran Milčinski) priredil Janez Vodičar
Čas: četrtek, 4. februar 1988, ob 20.00 uri
Kraj: Modestov dom v Celovcu
Nastopa: igralska skupina dijakov Modestovega doma v Celovcu

• Št. Jakob v R.

MALI PRINC (Antoine de Saint-Exupery) lutkovna igra za odrasle
Čas: nedelja, 7. februar 1988, ob 19.30
Kraj: farna dvorana v Št. Jakobu v R.
Prireditelj: SPD „Rož“ in farna mladina v Št. Jakobu
Nastopa: lutkovna skupina dunajskih študentov
Režija: Tine Varl

• Žvabek

DVA PARA SE ŽENITA, ALI GONJA ZA SREČO (V.

Dobsky)

Čas: sobota, 13. februar 1988, ob 19.30
Kraj: pri Habnerju v Zgornji vasi
Prireditelj: Katoliško prosvetno društvo „Drava“ v Žvabeku
Nastopajo domači igralci

• Sele

KJE JE MEJA?
J. Ogrinec, priredil Marjan Belina
Čas: nedelja, 14. februar 1988, ob 14.00 uri
Kraj: farni dom v Selah
Prireditelj: Katoliško prosvetno društvo „Planina“ v Selah
Nastopa: Igralska skupina KPD „Planina“ v Selah

• Šmarjeta

ANDROKLES IN LEV (Aurand Harris)
Čas: sobota, 6. februar 1988, ob 19.00 uri
Kraj: farna dvorana v Šmarjeti
Prireditelj: Katoliška prosveta v Šmarjeti
Nastopa: Igralska skupina KPD „Planina“ v Selah

4. zvezek Koroških slovenskih narodnih pesmi

Te dni je pri Zvezi kulturnih organizacij Slovenije izšel 4. zvezek „Koroških slovenskih narodnih pesmi“ Zdravka Švikaršiča. S tem je neumorno zbiranje in ohranjanje slovenskega koroškega ljudskega izročila, ki se mu je vse življenje posvetil Zdravko Švikaršič, posmrtno doseglo velik uspeh.

Prvi in drugi zvezek koroških slovenskih narodnih pesmi je Švikaršič izdal še pred 1. svetovno vojno, v njima so pretežno pesmi iz Roža in celovške okolice. Leta 1921 je pri Glasbeni matici izšel tretji zvezek v tej seriji in vse tri knjige skupaj vsebujejo 93 pesmi.

Švikaršič je zapustil kup neobjavljenih priredb slovenskih ljudskih napevov. Sam jih je pripravil za izdajo, a je na žalost ni več do-

čakal. V njej je zbranih 37 pesmi v priredbi za mešani zbor.

Lajko Millisavljevič z zborom „Lipa zelenela je“ je te pesmi predstavil tako na koncertu v Ljubljani kakor na nastopih na Koroškem. Četrty zvezek je zelo lično in skrbno pripravljen. Ovitek pa je posnet po prvem zvezku.

Prav bi bilo — in mislim, da tudi potrebno —, če bi ponatisnili prve tri zvezke.

Novoletni koncert v Št. Janžu

Članice šentjanškega tamburaškega zbora

Prvič je SPD „Eдинost“ v Št. Janžu priredilo letos novoletni koncert. Bil je v soboto, 23. januarja, zvečer v dvorani pri Tišlarju v Št. Janžu. Šentjanžani so kot gosta povabili oktet s Suhe in pa Podhumška dekleta iz rožeške okolice, sami pa so se predstavili s tamburaši. Brez nadaljnega smemo zapisati, da je koncert zelo uspel, in to ne samo po glasbeni plati, ampak tudi kar zadeva obisk in pa navdušenje poslušalcev. Tišlarjeva dvorana je bila nabit polna, poslušalci, med njimi jih je bilo kar nekaj z Gur in iz gornjega Roža ter precej mladine, pa so vse skupine kar zasuli z aplavzom.

Torej je koncert, na čigar začet-

ku je Hanzi Weiss, predsednik društva, vse pozdravil in povedal nekaj misli o namenu in smislu takih in podobnih prireditev, pokazal in potrdil, da so ljudje željni dobrih domačih prireditev.

Kakor smo zvedeli, je že bolj ali manj odločeno, da bojo v Št. Janžu tudi drugo leto priredili tak koncert in morda se bo počasi izcimil iz tega reden vsakoleten kulturni dogodek.

Medtem pa društveniki pripravljajo že nov program: za pust načrtujejo zabavni popoldan za otroke in odrasle, in kakor smo zvedeli, se resno ukvarjajo z mislijo, da bi spet igrali. Želeti bi vsekakor bilo.

-pi-ko-

ČESTITAMO

Dosegla nas je tudi vest, da je na Dunaju promoviral za doktorja medicine Maks Zdovc, pd. Rižnarjev iz Rinkol pri Pilberku. Mlademu doktorju čestitamo k uspešnemu zaključku študija.

SPREJMEM GOSPODINJO V ŽUPNIŠČU

Dosedanja gospodinja me je po 35 letih zveste službe zaradi visoke starosti (83) in boleznih zapustila. Sprejem dobro ženo, ki je pripravljena prevzeti gospodinjstvo v župnišču. Moj naslov je: Anton Cvetko, župni urad/Pfarramt Medgorje — Mieger 10, 9131 Grabštanj, telefon: 0 42 25/82 21.

Dr. Erika Horn in dr. Janko Zerzer, ki je vodil večer.

Dr. Erika Horn: „Dala sem se navdušiti“

V katoliškem domu prosvete v Tinjah je v četrtek, 28. januarja, bilo prvo predavanje v nizu „Veliki tabu — Kako ravna Avstrija s svojo preteklostjo“. Svoje izkušnje, razvoj potapljanja v vrtince nacizma pred, med anšlusom Avstrije k nacistični Nemčiji in po njem ter odtujenje tej apokaliptični ideologiji — nacizmu — je dr. Erika Horn iz Gradca zelo prizadeto opisala v predavanju „Bila sem za Hitlerja“.

V uvodu je Martin Pandel vprašal, ali se bo zgodovina ponovila — kajti mnogi ljudje Hitlerja in njegova dela hvalijo in tudi nacistično literaturo, ki tega človeka in njegovo dobo heroizira, ni najteže dobiti.

Predavateljica dr. Horn je nakazala svojo pot v nacizem: družina iz zgornje Koroške, sicer velikonemško nastrojena, po prvi svetovni vojni zdrkne na rob družbe in se kmalu preseli v Gradec. Tam konča Erika učiteljšče — in je brezposelna, najmanj deset let ne sme zaprositi za službo. V tej situaciji pride v Alpenvereinsjugend, ki nič drugega ni kakor ilegalna organizacija Hitlerjugend. V njej Erika doživi nov občutek skupinskega življenja, ta mladina je dinamična, prepojena z ideali rase, rajha, zvestobe, germanskega kulta, a hkrati polna sovraštva do „artfremde“, do Judov in drugih, ki da so krivi sramotnega premirja iz leta 1918, ki ga je Nemčija morala podpisati. „Dala sem se navdušiti,“ je rekla Erika Horn, in da ji v dneh anšlusa ni bilo žal Avstrije, da ni videla solza ljudi, ampak je bila zazrta le v veliko nemško prihodnost. Ta občutek pa je podpihovala še mojstrsko inscenirana masovna psihoza: marši, uniforme, hajlanje iz tisočih grl, mnogo pa so k temu prippevale pesmi, polne religioznih adutov.

Dr. Horn kmalu pride v najožje rajhovsko vodstvo BDM (Bund deutscher Mädchen, dekliška organizacija v Hitlerjugend) in v Gradcu (po anšlusu) ter pri partajtagu NSDAP v Nürnbergu sreča Hitlerja in je „docela podlegla legendi Adolf Hitler“. Danes tega ne razume, še njegov glas ji zveni drugače kakor prej.

Vsa se je podredila ideologiji, sprejela je uradno mišljenje in celo začetek vojne se ji je zdel kot nekaj potrebnega — Hitler že ve, zakaj. Tudi deportacije in iztrebljenje drugih narodov (ausmerzen) je bilo zanjo nekaj popolnoma legalnega (nürnberški rasni zakoni), kajti v ospredju je stala usoda nemškega naroda in njej se mora vse podrediti.

Leta 1944 se začne krhati vera v nacizem, po nekem bombnem napadu na Gradec začuje božji klic, naj se spreobrne, naj spozna, kam drvi voz nacizma. Konec vojne doživi na Koroškem in tu šele spozna neizmerne zločine nacizma nad človeštvom, zve za milijonske poboje Judov, zve za kace- te in tu spozna svoj delež krivde, čeprav zaradi nje nihče ni utrpel kake škode.

Dr. Horn je v Tinjah pozvala mladino, naj ne bo hlapčevsko poslušna, naj bo kritična, odprta, naj se ne klanja malikom in naj

(Dalje na strani 10)

Ob stoletnici don Boskove s Spomin na leto

Če pišemo o pionirjih, potem sta to gotovo bila dr. France Cigan in Janez Rovan. Leta 1957, ko je bila Slovenska gimnazija ustanovljena in ko je Mohorjeva iskala vzgojitelje za fante, sta se oba s polno paro vključila v delo za čimbolj uspešen razvoj Slovenske gimnazije. Vsak ve, kako velike so bile začetne težave in kako so tedaj naši nasprotniki upali, da bi bila Slovenska gimnazija muha enodnevnica.

Zgodilo se je nasprotno, dijakinj in dijakov je bilo vedno več, dom v Mohorjevi hiši pa zanje premajhen. Zato so se fantje — višješolci leta 1961 morali preseliti v Heimlinger, skupno z dr. Ciganom in Janezom Rovanom, katerima se je nato še pridružil dr. Ciril Kump, sedaj župnik v Otmanjah.

Številni dijaki, ki so spoznali Heimlinger od zunan in od znotraj, se še spominjajo ledenih šip in jutranjega umivanja z mrzlo vodo, spominjajo se še strogih Rovanovih pogledov ter njegovega

Včeraj, 31. januarja, letnico smrti svojega usmrtjenega ka. Dobra priložnost, da spomnimo neprecenljivega salezijanci vložili (in ga dila dajaške mladine. Da se ljev — pionirjev, brez k ne prišel v Slovensko g spričevalom v žepu, do nega poklica. In da se Heimlingerju, nekdanje kjer življenjski standard pa prijateljstvo in skup

ognjevitoga opozarjanja na razna načela, spominjajo številnih vročih diskusij, bodisi o narodnih bodisi o drugih, predvsem svetovno-nazorskih vprašanjih, in tudi tega ali onega „fizičnega opomina“, da se ne sme prekršiti tega, marsika-

„V sobah je bilo s

Mag. Mirko Isop (45), prvi maturant Slovenske gimnazije, župnik v Škocijanu: Salezijanci so

me vzgajali šest let — dve leti v Mohorjevi, v naslednjih štirih letih pa v Heimlingerju. Ko je gimnazija začela leta 1957 delovati, so bili samo trije razredi. Okoli 70 fantov nas je bilo v Mohorjevem domu, vzgajala sta nas dr. France Cigan in Janez Rovan. V šolskem letu 1959/60 smo se fantje — višješolci zaradi rastočega števila učencev in razredov preselili v Heimlinger. Sprememba je bila očitna, saj smo v Mohorjevi imeli vsaj toplo vodo, v Heimlingerjevih časih pa smo se s toplo vodo umivali samo na gimnaziji, po telovadbi. Kljub temu je bilo vzdušje izvrstno. Udeleževali smo se v raznih krožkih, zlasti v gledališkem, filmskem ter pri Marijini kongregaciji. Leta 1961 smo ustanovili KDZ, Karel Smolle pa je že tedaj pokazal, da je pravi homo politicon. Poleg dr. Cigana in Janeza Rovana nas je v Heimlingerju vzgajal še dr. Ciril Kump. Leta nas je učil strojepisje in anglešč-

no. Tako smo takrat tisti, ki smo se na gimnaziji odločili za grščino (tedaj si moral v petem razredu izbirati med grščino in angleščino), imeli tudi možnost za učenje angleščine. Sicer pa si se lahko v raznih krožkih udeleževal samo pod pogojem, da si bil v šoli dober. Še danes gojim z različnimi prijatelji iz Heimlingerjevih časov dobre stike — med drugim z zdravnikom dr. Hubertom Greinerjem, dipl. inž. Kattnigom, s finančnim uradnikom v Gradcu Valentinom Lauseggerjem, Karljem Böhmom in z Erikom Užnikom.

Kristijan Kraiger (39), vzgojitelj v Deželnem mladinskem domu za težko vzgojilive otroke (Goriče pri

Borovljah), oče dveh hčerk, doma v Trujah pri Kapli ob Dravi: Moj spomin na Heimlinger je zelo pozitiven. Dr. Cigan je bil dober in pravičen vzgojitelj. Od njega sem se mnogo naučil tudi za moje poklicno delo. Prav tako dobro je funkcioniralo prijateljstvo med gajenci. Naš razred pa je bil v tem

Avto na električni pogon - na Bistrici v Rožu realnost

EMIL OGRIS, PO POKLICU ELEKTROTEHNIK, DOMA NA BISTRICI V ROŽU, SE JE VES ZAPISAL KOMPLICIRANI TEHNIKI. GLAVNOPOKLICNO JE KOT ELEKTROTEHNIK ZAPOSLEN PRI BISTRŠKI DRAVSKI ELEKTRARNI. PA TUDI V PROSTEM ČASU NE MIRUJE. ČE KJE KAKA ELEKTRIČNA NAPRAVA NE DELUJE, JO TAKOJ SPRAVI V TEK, ČE SE STOLPNA URA V SVEČAH USTAVI, GA PATER ANTOLIČ - S KATERIM STA ZELO DOBRA PRIJATELJA - KLIČE NA POMOČ IN URA SPET BIJE. NAJRAJŠI PA DELA, KONSTRUIRA IN EKSPERIMENTIRA V SVOJI DELAVNICI - KJER JE LETA 1980 ZGRADIL AVTOMOBIL NA ELEKTRIČNI POGON.

„Čisto iz gospodarskih razlogov,“ je dejal. Gotovo pa mu tudi njegovo strokovno znanje in njegova nagnjenost k tehniki nista dala miru, dokler ni uresničil tega načrta.

Karoserijo in motor je bistriški „konstruktor“ kupil. Električne in elektronske naprave kakor menjalnik, regulator in armature pa je skonstruiral in vgradil sam.

Vozilo tehta brez akumulatorjev 240 kg, štirje akumulatorji pa obremenijo elektro-

bil za 200 kg, skupna teža je torej 440 kilogramov. Mali električni motor s štirimi konjskimi silami (!) spravi vozilo do hitrosti 60 kilometrov na uro. Elektromobil se čez noč priključi na električni tok, da se akumulatorji napolnijo.

Polno „natankan“ mobil napravi z eno osebo okrog 80 kilometrov. Pa tudi za v hribe je kar dober, kajti klanec pri Velinji vasi z lahkoto premaga. Posebno vesel pa je Emil Ogris, da pozimi nima štartnih težav. Vklopi električno napra-

vo, pritisne na pedal in hitrost se avtomatično regulira. Kratke proge, ki so za vsak avtomobil - na bencinski ali dizelov pogon - zelo škodljive, temu vozilu nič ne storijo.

Najbolj zanimivi pa so obratni stroški. Električna energija za en prevožen kilometer stane poleti 15, pozimi pa 20 grošev. Vrhu tega pa ne onesnažuje in ne obremenjuje okolja s strupenimi izpušnimi plini in z glasnim ropotom. Do sedaj sta Emil Ogris in njegova žena Ana prevozila s svojim elektro-

moblom že nad 20 tisoč kilometrov.

Nadarjeni tehnik Emil Ogris pa že kuje načrte za nov model z bolj aerodinamično linijo, večjo hitrostjo in akumulatorji z zmogljivostjo nad 100 kilometrov z enim polnjenjem.

Mnogi avtomobilski producenti se v zadnjem času ukvarjajo z elektromobili, gotovo pa je avtomobil na električni pogon vozilo bodočnosti, ki si bo prej ali slej osvojilo ceste.

J. P.

NAGRADNO TEKMOVANJE

V vsakem „tednikovem magazinu“ bomo imeli tudi nagradno tekmovanje. O znani osebi, posloppju, kraju itd. bomo objavili le del slike. Ker seveda ne pričakujemo, da boste že vsi takoj uganili, kaj oz. kdo se skriva na sliki, bomo v naslednjih številkah do naslednjega „magazina“ vsakič objavili del slike več.

Med tistimi, ki bodo kot prvi poslali pravilno rešitev naš tednik, bomo izžrebali lepo nagrado. Med vsemi ostalimi pravilnimi rešitvami pa bomo izžrebali knjižne nagrade, ki jih bo dala na razpolago MOHORJEVA KNJIGARNA.

Pravilno rešitev pošljite na:

NAŠ TEDNIK
Viktringer Ring 26, 9020 Celovec

1. NAGRADA

Stereo-Cassetten-Rekorder v vrednosti 3980,-

Darovala trgovina
KRIVOGRAD
iz Šmihela pri Pliberku

Ko smo sklenili, da Našemu tedniku priložimo enkrat mesečno tednikov magazin, je bilo za nas jasno, da ugodimo tudi že stari želji marsikatere gospodinje oz. morda tudi gospodarja, da objavimo kuharske recepte starih domačih jedi.

Opazamo, da naše kuharice oz. kuharji vedno manj segajo po slovenski strokovni literaturi in s tem postajajo slovenski izrazi iz kuhinje deloma že tuji.

Nekaj splošnih nasvetov za kubanje so pisale šolske sestre iz Št. Jakoba, za kar jim velja prišrna zahvala. Obenem pa bočemo objaviti tudi nekaj kuharskih receptov iz knjige Tatjane Angerer, ki je izšla pri Mohorjevi založbi.

Upamo, da smo recepte za Vas dobro izbrali in Vam želimo, da bi se priprava jedi posrečila, in še nekaj: dober tek!

RACIONALNO UREJEVANJE

Za uvod vprašanje: Se lahko lotim načrtovanega dela brez iskanja tega ali onega pripomočka?

Potem si čestitaj! Potemtakem v tvojih omarah, pultih in predalih ni tako, kakor bi vanje udarila strela. Kako hvalevredno, če je v tvoji omari v kuhinji posoda naložena tam in tako, da ti je ni treba najprej šele iskati, ali pa si prisiljena, da prestaviš kar 5 skled, preden prideš do zaželenega kozarca.

„To pa že ne,“ bo rekla marsikatera, ki ve in tudi prakticira zaradi nadležne pozabljivosti urejevanje po principu: Vsaki stvari določi gotovo mesto in je nikoli ne odlagaj nikjer drugje.

Pa še več. Tudi to gotovo mesto ni poljubno, temveč mora biti dobro premišljeno, saj vendar ni vseeno, če naložim skodelice za kavo v omari v polico pri tleh, in krožnike, ki so naloženi v skledo, na police sredi omare, kjer so najlažje dosegljive, ali narobe. Skodelice stojijo posamezno, morda naložene po dve skupaj, krožnikov pa je v skladu lahko dvanajst in še več. Krožnikov zato lahko prinesem iz spodnje police naenkrat več, po skodelice pa

Malenkosti? —

Ne, to niso malenkosti!

bi se morala sklanjati večkrat. Zato dobro premisli, kaj boš naložila v omarah v lažje dosegljivi del in kaj v težje dosegljivega.

Tudi ni vseeno, na kakšen način posodo razporediš. Mnogovrstnost posode, tako kuhinjske kakor jedilne, nujno zahteva racionalni ukrep, po katerem naložim posodo iste vrste oziroma velikosti tako, da mi je vsa lahko dosegljiva, torej ne majhno pred veliko ali narobe, temveč izpolnim z enako posodo, oziroma s posodo enake velikosti od zunanje strani police do zadnje stene omare, posodo druge vrste ali druge velikosti pa ob njej. Le tako bom brez premikanja dosegla vsak zaželen kos.

In kakšno vlogo igrajo pri racionalnem urejevanju in pospravljanju ročaji, pa bodisi pri skodelicah za kavo ali pri skledah, loncih ali vedrih! Vsi v desno stran obrnjeni ročaji v naših omarah in na naših policah so najboljši dokaz našega čuta za red. Pa ne samo to. Če nisi levičarka — pa ne v politič-

nem smislu — boš kmalu ugotovila, da vsako stvar primeš z desno roko in vsak prijem ročaja na desni je veliko lažji. Preizkusi ta nasvet in videla boš, da ti bo navada v to smer pripomogla k racionalnejšemu delu.

Bi morda ob tem rada zvedela, kakšno delo je racionalno? Odgovor je čisto preprost. Metoda, pri kateri uporabim za gotovo delo manj truda in časa, je bolj racionalna. In prav današnja doba pripisuje racionalnosti pri delu veliko važnost.

LONEC TOŽI: NE TEPI ME VENDAR!

Metoda kamene dobe! Navada kuharic, ki prehaja iz roda v rok, pa nič več ne sodi v današnji čas. Mešanje jedi namreč navadno večina kuharic zaključijo s kaznovanjem kozice ali lonca, v kateri se kuha, saj jo dobi s kuhalnico po glavi! Pa recite, če ni res tako! Posledice: okrušeni emajlirani lonci,

ZNANE SO UGOTOVITVE, DA OPRAVLJAMO GOSPODINJE GOSPODINJSKA DELA SICER Z NAPRAVAMI 20. STOLETJA, TOREJ S TEHNIKO BODOČNOSTI, A Z METODAMI IZ KAMENE DOBE, Z METODAMI DALJNE PRETEKLOSTI.

NEKAJ REALNIH DOKAZOV, OB KATERIH OCENIMO KOT REFLEKS NANJE SVOJE LASTNO GOSPODINJSKO UDEJSTVOVANJE. MORDA NAM BO ŠE TO IN ONO PRAV PRIŠLO, DA BOMO PRILAGODILE SVOJE ŽIVLJENJSKE NAVADE SEDANJOSTI.

okrušene kozice in skledo in celo krhka steklena posoda, kajti če se navadiš, da udariš po loncu z leseno kuhalnico, boš udarila tudi s kovinsko žlico!

Kaj se res ni mogoče tega odvaditi, oziroma bolje, ne navaditi? Iz lastne izkušnje vem, da se da, le močne volje je treba in nekoga moraš imeti, da te opozori na to. Seveda mu pa zato ne smeš zameriti, temveč mu biti hvaležna. Morda pa ti bo pomagalo, če skušaš zavestno zamenjati vloge: Bodi ti kozica! O, kako hitro bi se odvadila!

TUDI ŠTEDILNIKU NI VSE PRAVI!

Jed je zmešana, lonec jo je dobil po glavi, jed je pokrita s pokrovom in zopet nov greh. Kuhalnice položimo, kakor so to delale naše babice, na pokrove, in ker so dolge, kapljajo jedi na štedilnik, ki bi pa tako rad ostal čist, da ti prihrani nadležno čiščenje po izdatnem kosilu, ko ti delovanje prebavnih organov nujno vzbudi željo po prijetnem počitku.

Da to dosežeš, je potreben čisto majhen in lahek ukrep. Predno sploh začneš s svojim kuharskim udejstvom, si najprej pripravi posodo z vodo, kamor boš med delom ves čas odlagala potrebno orodje.

Tako bo poleg štedilnika tudi delovna miza ob tem ukrepu ostala čista.

IN TI JAJČNI OLUPKI!

Le kako bi drugače? Potrebno jajce se razpolovi, vsebina dene v potrebno jed, olupke pa vrže na mizo! Začne se neprijeten proces. Ostanke beljaka se razležejo po mizi in če se delo za malo dalje časa zavleče, se na mizo celo prisušijo. Ti reva pa moraš po opravljenem delu porabiti vso silo in sredstva, da popraviš lastni pogrešek.

Zato vrzi jajčne olupke rajši brez vmesne procedure v pripravljeno posodo k odpadkom. Res, le zakaj bi vedno posnemale svoje babice, ko vendar tudi obleko in frizuro že zdavnaj ne nosimo tako, kakor je bilo v njihovih časih.

TUDI NADLEŽNO POMIVANJE POSODE NI TEŽKO, ČE

v vse kozice in lonce, v katerih si kuhala, takoj ko jih izprazniš, naliješ malo vode. Zakaj je to tako priporočljivo? Posoda, v kateri si kuhala, je vroča. Zato se ostanke jedi, ko jo izprazniš, hitro prisušijo. Voda, ki jo priliješ, posodo ohladi, jed se ne prisuši, odnosno še odmoči, in pomivanje postane igraca.

BI ZNALA RADA TUDI ŠTEDITI?

Potem se navadi poleg drugega tudi na to, da postrgaš posodo, v kateri si kuhala ali pripravljala hrano, s plastično ali gumijasto strguljo.

Tatjana Angerer

ČISAVA ŽUPA, PISANA POGAČA IN ŠE KAJ

Stare domače jedi
iz južne Koroške

Mohorjeva

Iz moke, kvasa, jajca, soli in treh žlic sladkorja zamesimo primerno, ne pretrdo testo, in pustimo, da vzhaja. Vzhajano testo razvaljamo za prst debelo, ga pretresemo s preostalim sladkorjem, cimetom in z drobtinami, ki smo jih prepražili na svinjski masti.

Nato zarežemo v sredo razvaljanega in nadevanega testa križ in vsakega od štirih delov zavijemo navzven do roba. Nastali zvitek na mestih, kjer ga

CIMETОВИ ŠTRUKLJI

SESTAVINE:

<i>3/4 kg gladke pšenične moke</i>
<i>sol</i>
<i>3 dag kvasa</i>
<i>mleko po potrebi</i>
<i>3 čajne žličke cimeta</i>
<i>15 dag sladkorja</i>
<i>3 žlice čiste svinjske masti</i>
<i>5 dag kruhovih drobtin</i>

bomo razrezali v štruklje, dobro pritisnemo z roko, da se testo sprime. Približno 10 cm dolge štruklje skuhamo nato v slani vodi — 10 minut na eni in 10 minut na drugi strani.

Kuhane štruklje razrežemo na deski v približno 2 cm debele kose in jih zabelimo s surovim maslom.

K štrukljem jemo jabolčni kompot ali čežano, lahko pa tudi kakršnokoli solato.

SKUTNI CMOKI

SESTAVINE:

<i>12 dag surovega masla</i>
<i>ali margarine</i>
<i>4 jajca</i>
<i>1/2 kg suhe skute</i>
<i>20 dag belega zdroba</i>
<i>sol</i>

Maščobo toliko ogrejemo, da se razpusti, in vanjo vmešamo rumenjake in ščep soli. Nato napravimo trd sneg iz vseh beljakov in mu primešamo dobro pretlačeno skuto ter zdrob. To zmes primešamo maščobi in rumenjacom in pustimo, da najmanj eno uro počiva.

Z mokro žlico oblikujemo cmoke in jih dajemo v vrelo slano vodo. Kuhamo jih 20 do 25 minut. Zabelimo jih z ocvirki ali z drobtinami, ki smo jih prepražili na maslu.

AJDOVI ŽGANCI

SESTAVINE:

<i>3/4 kg ajdove moke</i>
<i>vrela voda</i>
<i>sol</i>

Zajtrk ob košnji: ajdovi žganci z mlekom.

Ajdovo moko pražimo v kozici toliko časa, da se neha kaditi. Med praženjem jo neprestano mešamo. Nato počasi prilivamo slano vrelo vodo in obenem mešamo, dokler ne nastanejo žganci, ki ne smejo biti premokri. Zhrahljamo jih z vi-

licami in zabelimo jih z ocvirki. K žgancem pijemo domačo belo kavo, sveže ali kislo mleko.

Ponekod v Podjuni ajdove žgance tudi kuhajo. Moko vsujemo v vrel slan krop, kuhamo 20 minut, zmešamo z vilicami in zabelimo z zaseko.

DOMAČE SALAME

SESTAVINE:

<i>5 kg svinine</i>
<i>1 kg govedine</i>
<i>40 dag slanine</i>
<i>sol, poper</i>
<i>4 glavice česna</i>
<i>4 žlice ruma ali konjaka</i>

Meso in slanino drobno zmeljemo, primerno osolimo in popopravimo in dodamo česnov vodo, ki smo jo pripravili prejšnji dan (česen olupimo, sesekljamo in namočimo v 2 dl mlačne vode; naslednji dan pre-

cedimo) ter rum ali konjak. Maso dobro zmešamo, z njo napolnimo pripravljeno črevo in tesno natlačimo. Salame obesimo za nekaj dni v dim, nato pa jih sušimo na zraku nekaj mesecev.

To je novo v letu 1988

DA SO VODILNE OBLJUBE OD VČERAJ PO NAVADI DAVKI OD JUTRI, TO SE JE LETOS PONOVO IZKAZALO. PO DOLGIH PARLAMENTARNIH DISKUSIJAH JE DAVČNA REFORMA VEČINOMA ŽE IZDELANA. TO SE PRAVI, DA JE DELOMA ŽE JASNO, KAJ LAHKO PRIČAKUJEMO OD LETA 1988.

ZA NAŠE BRALKE IN BRALCE SMO PRIPRAVILI KRATEK PREGLED NAJBOLJ VAŽNIH REFORM.

DRUŽINSKA DOKLADA doslej do 27. leta starosti, od 1988 naprej le do 25. leta starosti.

Za matere pohabljenih otrok, ki živijo v družini, bo urejen fond, iz katerega bo plačana pokojninska zavarovalnica.

DOKLADE OB POROKAH od 1988 država ne bo več plačala.

IZRAVNALNI DODATEK (Ausgleichszulage) bo od 1. 1. 1988 zvišan za 2,8%.

Smernica za samske osebe je torej šil. 5004,—, za zakonske pare šil. 7168,—, za vsakega otroka šil. 534,—

DODATEK ZA ONEMOGLE (Hilflosenzuschuß) znaša od 1. julija vsaj šil. 2490,—, največ pa šil. 2755,—.

DODATKI ZA OTROKE k pokojnini znašajo od 1. julija za vsakega otroka vsaj šil. 239,—, največ pa šil. 650,—.

Za **GRADBENO VARČEVANJE** (Bausparen) dobite leta 1988 le še 8% obresti oziroma premije.

KMETIJSTVO:

Splošni prispevek za prodajo mleka je od 1. 1. 1988 za 12 g nižji. To se pravi: namesto 54 g 42 g/kg mleka.

Intenzivneje bo država le-

ta 1988 pospeševala tudi energijo iz biomase.

Finančna podpora gorskim kmetom bo zvišana. Kmetijski obrati v coni 4 z nizko davčno vrednostjo dobijo leta 1988 šil. 20.000,— podpore.

ORF:

Od maja 1988 dobi vsaka zvezna dežela svoj avtonomni regionalni televizijski sporred.

ZDRAVSTVO:

Receptne pristojbine (Rezeptgebühr) bodo zvišane za šil. 1,—, za vsak medikament bomo torej plačali šil. 24,—.

Osební prispevek za bivanje v bolnišnici bo od sredine leta znašal dnevno šil. 50,—.

AVTO:

Vsi avtomobili, ki so od 1. 1. 1988 na novo prijavljeni, morajo imeti katalizator.

ŽELEZNICA:

Nasplošno so se zvišale pri železnici cene za regionalne vlake, za brzovlak pa so se znižale.

Za proge, ki so daljše kakor 801 kilometrov, znaša pavšalna cena enotno šil. 790,—.

S tako imenovano izkaznico za polovično ceno se lahko vse leto vozite za šil. 990,— po vsej Avstriji za polovično ceno.

Pripravila Heidi Stingler

LILIT

Sedaj smo pri NT uvedli družinsko prilogo in jasno, da smo rezervirali kotichek za ženski komentar, ki smo mu dali naslov LILIT. Zakaj Lilit? Stara bajka pravi, da je bila Lilit prva Adamova žena. Adam pa te žene ni bil preveč vesel, saj ga ni bila pripravljena ubogati in poslušati. Vedno je imela svoje želje in misli in Adam se je kar kmalu naveličal stalnega diskutiranja in iskanja konsenza. Zato je prosil Boga, da mu pošlje drugo ženo, ponižno in pohlevno, tako, ki ga bo ubogala in ljubila in ne spraševala preveč, zakaj to in ono. Je pač tako — mož je glava žene in konec.

In kaj se je zgodilo z Lilit? Bajka pravi naprej, da je šla v morje in tam rojevala otroke — dekleta in fante. Potomci teh pa menda še danes kljubujejo vsem normam, ki se glasijo, da „se tej stvari treba streči tako, drugi drugače in da proti temu nič ne moreš storiti“.

Lilit naj bi bila torej simbol naše, ženske samozavesti. Simbol, da nismo na svetu samo zato, da bi moškemu spolu napravile življenje čim bolj udobno. Življenje je tako kakor vsakemu moškemu tudi vsaki ženski dano, da ga osmisli po lastnih interesih in željah.

Prvi korak ni enostaven. **Same se moramo zavedati** (= samo-za-vest), kakšno je naše življenje, koliko ga res uživamo in koliko se žrtvujemo. Ne recite sedaj, da je življenje pač žrtev. Kaj pomaga še taka

požrtvovalnost, če postajamo pri tem vse bolj zagrenjene in nepravilne. Toda brez pomoči, pohvale in podpore je le težko kaj spremeniti.

Zato bi vas rada opozorila na dobro zamisel, ki jo imata Francka Kropivnik in Tilka Loibnegger od Katoliškega referata za žene. V prihodnjih mesecih nameravata izvesti po vsem slovenskem ozemlju na Koroškem seminarje za poglobitev samozavesti. Udeležba pri takem seminarju bo vsaki gotovo koristila. (Podrobne informacije daje Referat za žene, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec, tel.: 04 63 / 51 11 66).

Če pa bi se kateri moški tem idejam pomilovalno nasmehnil, nič zato — se mu bomo pa še bolj pomilovalno nasmehnille nazaj.

Lilit naj bi bila simbol naše ženske samozavesti!

nt
naš tednik

**NAŠ TEDNIK —
VAŠ SVETOVALEC**

V RIMU SE NA VSAKEM KORAKU SREČUJEMO Z NJEGOVO TISOČLETNO ZGODOVINO, ODKRIVAMO SLEDVE IZ ČASOV NJEGOVEGA NASTANKA, OBČUDUJEMO OSTALINE IZ BLEŠČEČEGA ODOBJA CESARJEV IN PAPEŠKE VLADAVINE. RIM JE POMENIL MOČ IN BOGASTVO, PREŽIVLJAL PA JE TUDI TRENUTKE PONIŽANJA. NJEGOVI VLADARJI SO MU PO SVOJIH ARHITEKTIH, KIPARJIH IN SLIKARJIH VTISNILI PEČAT SVOJE DOBE. VSE TO BOGASTVO ČLOVEKOVE USTVARJALNOSTI DVIKUJE RIM NAD OSTALA MESTA IN PRIVABLJA MNOŽICE OBISKOVALCEV Z VSEGA SVETA.

R I M — večno mesto

Program A

1. dan (9. marec)

Odhod avtobusa iz Kranja (hotel Creina) ob 23.00, iz Škofje Loke (hotel Transturist) ob 23.20 in iz Ljubljane (hotel Lev) ob 23.35 uri.

2. dan (10. marec)

Vožnja mimo Postojne, Trsta, Benek in Bologne (vmes postanki) do Firenc, kamor bomo prispeli okrog 9.00 ure. Ogleđ Firenc bomo začeli pri cerkvi sv. Lovrenca in si ogledali Medičejske kapele z znamenitimi Michelangelovimi nagrobnimi kipi. V bližini je veličastna stolnica z Giottovim zvonikom in s prastaro krstilnico, ki jo krasijo prelepi Ghibertijevi reliefi. Ogleđali si bomo še Palazzo Vecchio z ložo „dei Lanzi“. Ob 14.00 bomo zapustili Firence in se napotili proti Rimu, kamor bomo prispeli proti večeru. Nastanitev v hotelu. Nočitev.

4. dan (12. marec)

Po zajtrku se bomo zapeljali do vatikanskih muzejev, si ogledali bogate umetnostne zbirke in občudovali Sikstinsko kapelo z Michelangelovimi freskami. Podrobneje si bomo ogledali tudi baziliko svetega Petra, obiskali grobnice ali pa se povzpeli na kupolo. Popoldne si bomo ogledali veličastno baziliko sv. Pavla zunaj starorimskega obzidja, obiskali bomo katakombe in se po Apijski cesti napotili v okolico Rima, se ustavili v Castel Gandolfu nad Albanskim jezerom (tod je med številnimi poletnimi rezidencami tudi papeževa vila) in Frascati, kjer bomo v enem izmed značilnih lokalov lahko pokusili žlahtno kapljico iz okoliških vinogradov. Odtod se bomo napotili na bližnje letališče in poleteli proti Ljubljani, čez dobro uro pa pristali na Brniku.

Program B

1. dan (12. marec)

Zvečer se bomo zbrali na letališču Brnik in poleteli proti Rimu. Po dobri uri bomo pristali na rimskem letališču Ciampino, se zapeljali do hotela in se nastanili v dvo- oziroma troposteljnih sobah. Nočitev.

2. dan (13. marec)

Po zajtrku si bomo ogledali mestne zanimivosti: antični Rim (Kapitol, Forum Romanum in cesarski forumi, Kolosej, Circus Maximus, Palatin, Aventin), trge in fontane (Beneški trg, Trg sv. Petra, Fontana di Trevi). Opoldne bomo lahko prisluhnili kratkemu papeževemu nagovoru z okna njegove delovne sobe. Popoldne bomo obiskali veličastno baziliko sv. Pavla zunaj rimskega obzidja, nato pa se po Apijski cesti napotili v okolico Rima, se ustavili v Castel Gandolfu nad Albanskim jezerom (tod je med številnimi poletnimi rezidencami tudi papeževa vila) in Frascati, kjer bomo lahko v enem izmed značilnih lokalov pokusili žlahtno kapljico iz okoliških vinogradov. Vrnitev v hotel. Nočitev.

3. dan (14. marec)

Po zajtrku odhod (po želji) do vatikanskih muzejev in podrobnejši ogled muzejskih zbirk in Sikstinske kapele, zatem pa bazilike sv. Petra in njenih umetnostnih zakladov; prosto za zasebne opravke in ogled. Vrnitev v hotel. Nočitev.

4. dan (15. marec)

Po zgodnjem zajtrku odhod v Firence in ogled najpomembnejših mestnih zanimivosti: Medičejske kapele z Michelangelovimi nagrobnimi kipi, stolnica s krstilnico, Palazzo Vecchio z ložo dei Lanzi, galerija Uffizi. Okrog 14.00 ure se bomo po sloviti Sončni avtocesti zapeljali do Bologne in naprej mimo Padove, Benek in Trsta v Ljubljano, Škofjo Loko in Kranj, kamor bomo prispeli okrog polnoči.

CARTRANS

Reisebüro Gesellschaft m. b. H.
turistična agencija

Paultschgasse 7
A-9020 Klagenfurt/Celovec
telefon: (0 46 3) 51 26 80
51 28 25, 56 6 49

Cena: samo šil. 3000,—

Transfer Celovec—Ljubljana—Celovec
šil. 250,— na osebo.

PESMI ANKE JERNEJ
IN ČRTICA
ANTONA GALLOBA
SO BILE NAPISANE ZA
LITERARNI NATEČAJ
OB 130-LETNICI
MOHORJEVE DRUŽBE
V CELOVCU.
TE PESMI IN ČRTICA ŠE
NISO BILE OBJAVLJENE.

Anton Gallob

„Nič za zvo“ — Kar bo, pa bo!

PUST

Zopet letos v našo vas
prišel je veseli pustni čas.
„Maske“ ter drugo oblačilo
zabavne ljudi bo krasilo.

Mama skubala zelje bo
in klobaso,
kar razveselilo srcé bo naše.
Pa še krapov dosti bo spekla,
da nam v ustih
kar slina bo tekla.

Oj zato, zato veseli čas,
ostani ti pri nas.
Razveseli vse ljudi,
da se žalost iz src zgubi.

MOLK

Gore, zakaj molčite,
zakaj mi ne spregovorite?
Trava v vetru ne trepetaja,
lipa pred hišo nič ne šepeta.
Ptice nič več ne pojo,
rože prežlahntne več ne cveto.
Toda zakaj vse molči,
zakaj nihče ne govori?
Molči, molči, draga mati,
vem, zakaj so morali
te pregnati.
Tu ni bilo prostora zate,
ne za sestre, ne za brate.
Trda roka te je umorila,
zanj kri sinov se je prelila.
Zato rodne gore molčijo,
lipa, trava, rože
nič ne govorijo. A. Jernej

Ni mu bilo do tega, da bi se ves čas boril za bogvedi kaj. Dosti je imel opravka s seboj, svojimi mislimi, čustvi in z dejanji — povrhu pa še zunanji vplivi, ki so nasprotovali temu, kar si je bil predstavljal. Rad je vse mišljenje in razglabljanje opustil, ker ni bilo mogoče priti do kakega konkretnega cilja. Vse se je odigravalo mimo njega, nekoliko ga je dro ošvrknilo, a v bistvu je bil sproščen kakor ptica v kletki, ki ve za obilje gozdov in neskončnost neba... Misli so se ustavljale, konkretna dejanja izostajala, besede pa se omejile na najpotrebnejše; — pa še tega ni zmožgel zmeraj. Patološko.

„Da, da, — ne, ne,“ naj bo tvoja govornica! „Poglej v svet, in srečen boš, da ne doživljaš teh hudobij in zasledovanj, kakor drugi reveži vsepovsod.“ Vendar ga to nikoli ni zadovoljilo. — „Ukvarjati se moram s težavami tukaj, čeprav so v primerjavi z drugimi malenkostne; — bolijo pa kljub temu.“ Zato mu to liščenje okoli mačje dlake ni pomagalo naprej. Zedinil se je na to, da je „njegov problem“, ki je problem nas vseh, tako aktualen, tako vsiljiv in boleč, da ni mogoče mimo njega. Sicer ga je navzven pokopaval, v njem pa je ostal živ do neznanosti.

Pa teorije — moj Bog, teorije, kričanje in razglabljanje: Inštitut, odstotek nerešenih vprašanj v primerjavi s poletom lastovk v Afriko. Stokrat „Dosti je“, „Zdaj pa zares“, „Mera je polna“ in druga klepetavost v časopisih. Močne besede,

katerih edina konsekvence je ta, da so močnejše tiskane na prvih straneh časopisov. — Obsojanje naših ljudi, ki so prav tako slabi kakor ti in jaz, v potrdilo lastne zmogljivosti. „Veš kaj, s tem tudi nič ni več“ — zajedanje v lastno meso. Ideologije na oltarjih, katerim vse podrejamo, kajti tako dobre so, da nas bodo tudi privedle do zaželenega cilja. Pa vsaka malenkostno po svoje pobarvana, da postaja vse, kar je bilo količkaj nevprašljivo, tudi še nekoliko intelektualno — zmedeno. In solidarnost, ki je niti v družinah ni več, kje je med nami, močna in enozvočna? — še besede ne poznamo prav.

Spomnil se je: kakor tedaj, ko sva se prepirala z bratom zaradi čomp, ki mi jih je prodal z njive za „Stranjo“, namesto s tiste pri „Orješah“. Pa še danes ne govori z menoj, ker sem baje pred desetimi ali celo petnajstimi leti v razgovoru z očetom dejal, da je najin brat Miha čompe hitreje kakor midva, naj so zdaj s „Stranje“ ali pa z „Orješ“. Očital mi je, zakaj se vmešavam v njegove navade pri jedi, saj hoče imeti mir in biti prost človek kakor vsak drug — npr. jaz — in da mešamo v njegovih zadevah, ... in da mora opravljati svoje delo sam, brez katerekoli pomoči z naše strani, ... in da naj ga pustimo pri miru, saj mu tudi marsikaj zavidamo ... !?

— Ne glede na vsebino njegovih napadov se je čudil, zakaj ga vika in ga nagovarja v množini — torej skratka — ... v bistvu nam je vse drugo važnejše kakor to, za kar se

baje borimo. Naša solidarnost je v riti, kadarkoli se nam dozdeva, da gre za denar. Sicer bankovcev pa cekinov ne moremo jesti, če, bi jih pa tudi ...

Predstavljal si je, kako bi si kak narodnjak mašil tisočake za kravato, v prepričanju, da dela to za blagor svojega naroda, v resnici pa bi si le natlačil želodec do ohromelosti.

Zato je bil žalosten, v duši žalosten, in sprevidel, da je njegova žalost žalost in onemoglost mnogih, da se zrcali v njegovem doživljanju doživljanje tisočernih posameznikov, ki jih v celoti imenujemo narod. Spoznal jih je po držji, po splašnem pogledu, kadar bi se bilo treba izkazati, razkrinkati, spregovoriti v javnosti slovensko besedo, — v pričakovanju reakcije velikana, ali bo dobrohotna ali vsaj nebržižna ali pa — „et tu Brutus!“ To psihozo pa, ki jo je zakrivil „nadčlovek“ in ki večini naših ljudi sedi v kosteh, „pogumnejši“ z naše strani zanikavajo, se smeji „strahopetnežem“ in menijo s tem odpraviti ta strah, dosežejo pa prav nasprotno. Postanejo namreč tuji v lastnih vrstah, hodijo naokoli ko sence in so v svojem doživljanju spet podlegli, spet imajo velikane pred seboj — „et tu Brutus?“

Tako z argumenti moči v duševnih zadevah ni priti do dobrega zaključka.

Prekleli so kritične pripombe kot pesimizem in defetizem. Prav isti narodnjaki pa so ravnali brez ozira na to, koliko svojih so s svojim ravnanjem privabili ali pa spet odgnali. Ni bilo celotno gledanje v ospredju, temveč začasni uspeh in osebni „ugled svoje vrste“. Posebno samozvani „pravi Slovenci“ so nasedali zunanjemu vidiku, kulisi, nekritično prevzemali mnenja, oproščali pomanjkljivosti, — saj je kljub vsemu delo „za narod“, in stali „kakor en mož“, za nosilci te smešne, v resnici pa prav usodne tragedije, ki na znotraj v bistvu nima nobene učinka. Sklicevali so shode, organizirali predstave, „gledalci in predvsem poslušalci pa so bili od Šmohorja do Pliberka skorajda isti. Delalo se je na zunaj, v človeka mladince pa nič. Kakor da bi bilo življenje ena sama folklorna privedev, narodna pesem, ki jo vsak na pamet zna, igra, ples, zakasnjena moderna: iz Amerike se valijo v Evropo skorajda vse „nove“ struje nekaj let, v Avstrijo še nekaj let pozneje in k nam šele tedaj, ko jih že vrabci ne čivkajo več s streh. Tako se pogosto vežbamo v izvoženih tirih, pojemo pesmice, igramo igrice, godemo polkice, tečejo solzice, ostanemo ovčice ...

Nič konkretnega za obnašanje med volkovi važnega, usposablja-

čega za obstajanje proti skupini napadalcev, za izstop iz vloge napadnega, zmeraj in povsod branečega se, ki razlaga pri vsakem slovenskem prdču, zakaj da ni nemško prdnil, in zagovarja svoj obstoj, svojo bitnost tisočkrat, dnevno, vsepovsod pri nas.

Mar bo odgovoril: „Lepo poje-mo, zdaj pa zares, dosti je, dvorana je bila nabito polna, ne bomo se pustili, tri pure, tri race, tri bele gosi“, ali kaj...?

Nekega večera, ko se je vrnil s sestanka prosvetnega društva domov, je imel v mislih še vedno prepričev dveh Slovencev, ki sta se bila imela v laseh zaradi boljše kvalitete vsak svoje nemške politične stranke. Vendar bilo je lepo, kajti za konec so vsi zapeli s solzami v očeh „Nmvaj čriez izaro“.

DOMOVINA

*Kako te ljubim, o, domovina,
obvaruj ti svojega sina.
Domovina, kako si lepa,
hči tvoja res ni slepa.*

*Na tej zemlji sem se rodila,
slovenska mati me je vzgojila.
Slovenka sem postala,
Slovenka bom ostala.*

*Na tej zemlji, domovini dragi,
žila naša krvavela je.
Tekla je slovenska kri,
iztekla nam pa ni.*

ZEMLJA

*Zemlja, na tvoje grudi
bom položila trudno glavo,
da si odpočijem
od težkih nadlog,
ki so mi jih naložili.
Zemlja, mati moja,
ti mi daješ moč,
da ne omagam
in se spet zravnam,
znova najdem moč,
hrepenenje po življenju,
po delu.*

*Zemlja ti preblaga,
ki daješ nam hrano,
da morem preživeti.
O, zemlja, moja domovina,
ti veš, da tebi kri se je prelila,
kri naših junakov,
ki borili so se za svobodo,
za tebe, zemlja,
za narod, za nas.
Zemlja, ti si mi ko varuh,
pri tebi najdem
zmeraj tolažbo,
najdem mir, ki je prelep.
O, zemlja, mati, domovina,
zatekam se k tebi, ti premila.*

A. Jernej

PO KNJIGARNAH - IZ ZALOŽB - PO KNJIGARNAH

PRIPRAVIL FRANC WAKOUNIG

VIDEL V MOHORJEVI KNJIGARNI

PESMI IN ŠEGE MOJE DEŽELE

Zamisel in osnutek za ta zbor slovenskih pesmi in opisa slovenskih šeg je dala Dušica Kunaver, Zmaga Kumer je pesmi pripravila ter prispevala strokovne uvode, Helena Ložar-Podlogar pa je avtorica prikaza šeg. *Knjigo je izdala Državna založba Slovenije leta 1987, stane pa šil. 136,—.*

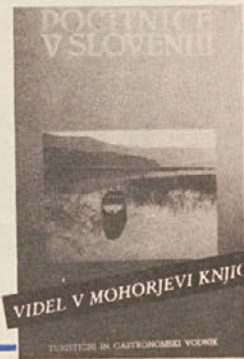
Namen knjige je, da strokovno, pa kljub temu domače in pristno, posreduje bralcu bogastvo in pestrost naših pesmi in šeg. Poznavanje šeg in pesmi lastnega naroda je bistven pogoj, da dojamemo njegov značaj in tudi njegovo mesto v orkestru narodov. Pesemsko gradivo za to knjigo je iz arhiva Inštituta za slovensko narodopisje pri Znanstveno-raziskovalnem centru Slovenske akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani.

POČITNICE V SLOVENIJI

Turistični in gastronomski vodnik, izdala založba Centralnega zavoda za napredek gospodinjstva, 1987. Cena šil. 275,—.

Dežela „na sončni strani Alp“, tako se glasi reklamna samodefinitivna Slovenije, se v tem vodniku in priročniku predstavlja celovito. Saj sega lok od informacije o ljudstvu, ki tu živi preko domače obrti, slovenske kuhinje z vsemi regionalnimi otenki do športnih in rekreacijskih možnosti.

Posebno sladokusci in ljubitelji dobrih gostiln in oštarij se bojo lahko odslej opirali na še večji izbor. Sploh pa je treba reči, da so gostilne v Sloveniji, predvsem zasebne, tudi zunaj njenih meja na zelo dobrem glasu in je tista znana popevka, da je vse manj dobrih gostiln, preveč mrk opev slovenskega gostinstva.

VIDEL V MOHORJEVI KNJIGARNI

VIDEL V MOHORJEVI KNJIGARNI

SVETA ZNAMENJA

Avtor je krški škof dr. Egon Kapellari, naslov nemškega izvirnika je „Heilige Zeichen“, prevedel mag. Lojze Pušenjak, založili Nedelja-Družina.

V spremni besedi je ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar med drugim zapisal, da knjiga opisuje različna sveta znamenja, ki „imajo svojo govorico, ne da bi bila vezana na ta ali oni jezik. Da bi pa ta znamenja bila res zgovorna, da bi jih verni ljudje čim bolj razumeli in v življenju upoštevali, jih je treba vedno znova razlagati in nanje opozarjati tudi z besedami“.

V ta razmišljanja je vpletenih mnogo osebnih izkustev avtorja; knjiga je tudi podlaga za razmišljanje drugih.

Zaključno besedo je napisal Urs von Balthasar.

SPOMINI IZ TABORIŠČA

Avtor je Franc Jeza, knjigo pa je v svojem rednem knjižnem daru za leto 1986 izdala Goriška Mohorjeva družba skupno s Katoliškim tiskovnim društvom. Opremil je spomine umetnik Edi Žerjal. Cena: šil. 116,—.

V „Spominih iz taborišča“, ki bi prav tako lahko nosili naslov „Spomini na taborišče“, Franc Jeza pripovedniško opisuje svojo pot v kacet. Začela se je v kletnih ječah ljubljanske policije. Vanje so ga spravili lastni ljudje, da, sošolec je bil glavni pobudnik, da je Jeza prišel v kacet. Preživel ga je z neznanako mero trme, da hoče preživeti, in ker je bil od svojih soujetnikov, med njimi mnogih Slovencev, deležen velike človečnosti in vzajemnosti. Jeza vse to opisuje brez kančka jeze, maščevalnosti ali sovraštva, a njegova ocena tedanje slovenske odločujoče politične strukture, ki se je aranžirala z nacističnim okupatorjem in z njim sodelovala, je točna in jasna, kakor malokatera. Pri tem pa Jezi res nihče ne more podtikavati neobjektivnosti ali pristranskosti.

VIDEL V MOHORJEVI KNJIGARNI

VIDEL PRI NAŠI KNJIGI

VIDEL V MOHORJEVI KNJIGARNI

ENTNAZIFIZIERUNG IN ÖSTERREICH

Avtor Dieter Stiefel, Europaverlag Dunaj-München-Zürich, 1981; cena knjige je šil. 168,—.

Denacifikacija, posebno v Avstriji, je še vedno zelo delikatna in nerazjasnjena zadeva, skoraj bi rekli, da je to zatemnjeno, zavestno zatemnjeno obdobje avstrijske povojne zgodovine. Tisti, ki jim je denacifikacija vselej bila trn v peti, jo hočejo degradirati kot pravo zmagovalcev, v bistvu pa je na drugi strani jasno, da je denacifikacija v Avstriji čestokrat bila prava fraza, bruka.

To avstrijsko pot denacifikacije skuša avtor nakazati, opiral se je na številne podlage, prizna pa, da celotni problem s to publikacijo seveda ni razčiščen. Za Avstrijo in njen pristop oz. odnos do nacizma in do postnacistične dobe pa je to zelo pomembna knjiga.

Uredila:
Rezika Kapus

Otroška stran

DRAGI FANTJE IN DEKLICE!

Danes imate pred seboj prvi Magazin Našega tednika, ki bo odslej prihajal vsak mesec enkrat v vaše domove. Pri tem smo se odločili, da uredimo tudi eno stran za naše najmlajše bralce in bralce. To je bil prvi poskus in upam, da so prispevki zate zanimivi in da jih boš rad(a) prebral(a).

Današnja stran pa smatramo le kot neke vrste poskus in Te zato prosimo, da nam pišeš, kaj bi rad(a) bral(a) na tej strani.

Če imaš kakšno dobro idejo ali pa če morda sam(a) hočeš kaj napisati za otroško stran, potem to pošlji na:

Naš tednik „Otroška stran“,
Viktringer Ring 26/II, 9020 Celovec

Uganite BESEDO,
ki jo mislim

Je PUST,
vendar ni nujno o pustu;
lahko je poleti ob morju
ali pozimi ob smučišču:

. . . PUST

Je LET,
vendar ni ptičji z drevesa,
le skupine ljudi,
v razvedrilo.

. . . LET

Je DAR,
pa ga ne dobimo
za rojstni dan ali god,
temveč ob začetku
novega leta:

. . . . . DAR

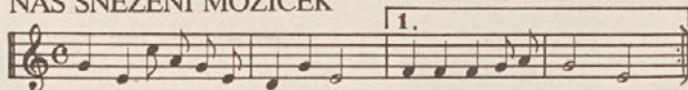
Je RED,
pa ne doma, ampak v šoli;
je soba — včasih brez reda:

. . . . . RED

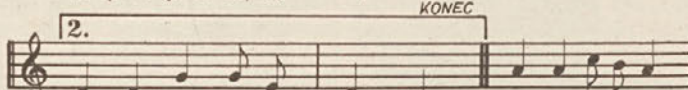
Je TRK,
toda ne ponoči v vrata,
temveč jutraj ob
pogrnjeni mizi:

. . . . . TRK

NAŠ SNEŽENI MOŽIČEK

1. Vra-ber-se je vse-del ti na nos, naš sne-že-ni mo-ži - ček.
Ni-maš hlače- ne čev-ljev, si koj bos,
3. Glej-te, glej-te, lep je pa ze-lo, naš sne-že-ni mo-ži - ček.
Ko po-si-je son-ce, izgi-nil bo,

1. naš sne-že - ni mo - ži - ček. 2. Gor na gla-vi tej
3. naš sne-že - ni mo - ži - ček.

str - gan klo-bukče-pi. Vro - ki je dol-ga me-tila, čr - ne i-maš o-či.

KRALJ MATJAŽ

Kralj Matjaž je bil dober kralj. Dal je same zlate kovati. Drugega denarja sploh niso poznali. Zato so bili takrat zares zlati časi. Pod košatimi lipami so naši očaki vsak dan rajali in v svetle kozarce natakali rujno vince.

Bil je kralj Matjaž slovenski kralj, naše gore list. Izbralo si ga je ljudstvo na Gospo-svetskem polju in v starem Krnskem gradu je imel svoj prestol. Noč in dan so bila odprta grajska vrata in vsak revež si je lahko izprosil milosti in pravice.

Ker pa je bil kralj bogat vladar, so mu drugi kralji zavidali. Nekoč je iz onega kraja, kjer sonce zahaja, prišlo toliko sovražnikov nad Matjaža ko gosenic na repišče. V krvavem boju so pokončali njegovo vojsko do sto zvestih junakov. Ker pa je bil pravičen kralj, ni bil

ubit, ampak ko ga je na begu sovražnik že mislil zajeti, se je odprla skala v Rečicah, do katerih je pobegnil, in ga skrila pred sovražnikom. Tam sedaj počiva s svojimi junaki in kadar mu bo brada zrasla devetkrat okoli mize, ga bo gora dala nazaj, da bo srečno vladal slovenskemu rodu.

Izvoljenim se večkrat posreči, da pridejo do njega. Pri Rečicah je bil kovač in ta je na gori iskal glogovega ročnika za kladivo, pa je našel duplo, skozi katero je prišel v hipu v prečuden svet. Kralja Matjaža je videl pri okrogli kamniti mizi sedeti in dremati. Na mizi je ležala debela mošnja zlatov. Kovač jo je vzel in je bil odtlej bogat mož.

Zlasti na starega leta dan se to duplo lahko vidi.

v Heimlingerju

Salezijanci obhajali stoletje sv. Janeza Boske tudi v Našem tedniku dela, ki so ga slovenski (tako) v vzgojo slovenske (omnimo) zlasti vzgojitelji bi marsikateri od nas razumeli ter, z maturitetnim (poko) ter višjekvalificirano malo spomnimo časov v hotelu „Trabesinger“, bil ravno najvišji, zato (st) tembolj doživeta.

Naj omenimo Koroško dijaško zvezo, svoj čas izredno delavno in uspešno ustanovo. Ustanovljena je bila leta 1961; in kakor imenujemo dr. Joška Tischlerja očeta Slovenske gimnazije, bi lahko prof. Cigana imenovali očeta Koroške dijaške zveze. Njen prvi predsednik je bil naš državni poslanec Karel Smolle. O drugih „funkcionarjih“ KDZ pa moremo zapisati, da danes domala ni organizacije, katere vodilni sodelavci ne bi svoj čas obiskovali šole KDZ. Da naštejemo samo nekaj primerov: dr. Avguštin Malle, ravnatelj (SZI), dr. Matevž Grilc, mag. Filip Warasch, dr. Janko Malle (tajnik SPZ), dipl. trg. Joza Habernik (poslovodja Zveze slovenskih zadrug), idr.

Za Koroško dijaško zvezo in odrsko dejavnost je bil pristojen dr. Cigan, za skavte in Marijino kongregacijo pa Janez Rovnan. Ko smo ga v Podgorjah obiskali in ga vprašali, kako je zadovoljen s svojo „bilanco“ kot vzgojitelj, nam je odgovoril: „Delo v Heimlingerjevih časih je bilo zelo pozitivno. Toda

teri še ni pozabil. Toda vse to pre-sega zavest, da je bil Heimlinger tisti dom, v katerem ni bila na sporedu samo verska vzgoja, tem-več kjer si dobil še posebno veliko smisla za narodnostno in organizacijsko delo.

Slika je bila posneta v šolskem letu 1973/74.

kljub temu se bojim, da je bilo zaman. Kajti položaj, v katerem se nahaja današnja mladina, je naravnost grozen.“

In je pri tem opozoril na to, da delovanje z mladino oz. Koroško dijaško zvezo sploh ne uspeva. Pogreša pravo osebo, pri slovenskih profesorjih in nastavljenih v raznih (narodnih in verskih) organizacijah pa ugotavlja zato tem večjo uradniško mentaliteto. Rovnan: „Reči moram, da nisem uspel, ne v verski niti v narodni vzgoji.“

Morda (oz. gotovo) je Janez Ro-

van preveč pesimističen. Pa ima vendar v marsičem prav. Naša dolžnost bi morala biti, da tudi večkrat samokritično premislimo, ali se s svojim delom nahajamo na pravi poti. In da popravimo napake ter nadoknadimo zamude na vseh področjih — zlasti še na mladinskem.

Naši salezijanski vzgojitelji, ki so mnogo žrtvovali za uspešen razvoj dijaške in študentske mladine, si to na vsak način zaslužijo.

Janko Kulmesch

er mrzlo, a tem večje je bila skupnost“

oziru še posebno dosleden. Tako smo pred maturo izdelali načrt, v katerem je bilo natančno določeno, kdo je v katerem predmetu bolj slab in kdo mu bo pri reševanju teh problemov pomagal.

Simon Lepuschitz (37), učitelj v Podgorjah, oče dveh hčerk: Na svoja dijaška leta v Heimlingerju se rad spominjam, čeprav nisem preživel vseh let v domu. Mene in mojega najboljšega prijatelja Štefana Rlegelnika so še pred maturo (maturiral sem leta 1968) odslovili od dijaškega doma. Za tedanje prefekte sva pač bila „že preveč odrasla“. Kljub temu pa mi je v domu zelo ugajalo. Dom je bil sicer skromen, a zato sem imel mnogo prijateljev. Od prefektov mi je bil najljubši dr. Cigan, ker je bil do nas tolerant in je razne probleme ocenjeval zelo objektivno. Sedaj sem učitelj v Podgorjah, poleg tega pa se udeležujem mdr. pri domačem cerkvenem zboru, gasilcih in športnem društvu.

Joško Wrolich (39), učitelj v Ločah, oče treh otrok, tajnik SPD „Jepa-Baško jezero“, trener

nogometnega naraščaja „SV Faaker See“: V Heimlingerju sem bil šest let (maturiral l. 1967). Moj najlepši spomin nanj so dr. Cigan in nogometne tekme. Dr. Cigan me nekje spominja na don Boska, naučil pa me je tudi mnogo v zvezi z organizacijskim delom. Janez Rovnan je bil prav tako dober vzgojitelj — ter veliki ljubitelj nogometa. V Heimlingerju smo lahko igrali nogomet vso leto, pozimi v garaži in na dvorišču, poleti pri Marijanišču. Takrat smo tudi sodelovali, ko je šlo za prvaka DSG. Navadno so bili prvaki naši šolarji in mladinci. Na vprašanje, katerega standardnega moštva se iz tega časa najbolj spominjam, bi odgovoril: Mirko Wakounig, Tone Opetnik, Pepl Müller, Fridi Mak, Lenart Katz, Tonči Gallob, Aleksander Lampichler, Mirko Paintner in Jože Boštjančič.

Tomaz Urak (36), nastavljenec v biroju za nepremičnine na Duna-

ju, oče dveh otrok: Bil sem v Heimlingerju samo eno leto, od 5. razreda dalje sem se vozil z vlakom. Kljub temu imam lep spomin na ta dom. Predvsem občudujem salezijance, ki dajo za mladinsko vzgojo vse, ne da bi zato zahtevali kak poseben denar. Tudi prijateljstvo je bilo med gojenci veliko. Osebo sem se s Florijanom Sablačanom posebno dobro razumel. Skupno sva — leta 1970 — maturirala in še danes se na Dunaju večkrat srečava.

Dr. Janko Malle (35), tajnik SPZ, oče dveh otrok, Celovec: Spomin na salezijansko vzgojo povežem s tem, da so mi odpirali duhovno zelo utesnjen svet. Človek je smel nanj gledati samo skozi neoporečna cerkvena očala, nekako po tisti logiki, ki pravi, da imajo salezijanci v vzgojnih vprašanjih vedno prav. Pozitivno izpostavljam, da je bila vzgoja v narodnem smislu dana, toda tudi v tem primeru je bila enodimenzionalna. Tako nisem smel obiskovati prireditvev SPZ, kjer sedaj delam. Sam sem se

udeleževal pri KDZ, Misijanskem krožku ter nekaj mesecev kot skavt.

Dr. Franc Gröblicher (40), direktor koroške kmetijske zbornice, oče enega fanta, doma v Deščicah

pri št. Ilju: Salezijanci so me vzgajali osem let, ker sem obiskoval Slovensko gimnazijo od 1. razreda naprej (matura 1965). Tedanji čas je bil res lep. Standard je bil sicer zelo nizek, finančnih sredstev malo, zato pa vzdušje in prijateljstvo tem večje. Imeli smo ansambel „Veseli študentje“, vsi smo bili iz istega razreda: Zvonko Hartman, Lekšej Kasl, Gregor Mečina, prof. Joško Kovačič in jaz. Igrali smo na številnih prireditvah — pred in med nastopi ter po nastopih „Odra mladje“. Dr. Cigan pa je bil zame zgled pravega mladinskega vzgojitelja. Bil je sicer strog, a na drugi strani spet zelo prijateljski. Od njega sem se tudi naučil veliko pozitivne discipline ter reda. V narodnostnem oziru pa so bili tedanji vzgojitelji pravi pionirji.

Nova publikacija Waltherja Nowotnega

Dvojni predsednik (PEN-kluba in Koroške pisateljske zveze) Walther Nowotny je izdal pri reviji FIDIBUS svojo novo publikacijo „AFORIZMI“. Zbirka je izšla kot četrta številka leta 1987.

Pri Nowotnyjevi publikaciji so delujeta celo znani kabaretist Werner Schneyder in ljubljanski publicist in žurnalist Bogdan Pogačnik, ki sta napisala pro- in epilog.

Aforizmi so z deli Wernerja Lössla, Hansa Leba, Richarda

Kerschitza, Petra Krawagne, Paula Kulniga in Kurta Pibra bogato ilustrirani.

V svojih aforizmih profesor Nowotny koroškim Slovencem ne prizanaša, napisal je — za primer —: „Es ist eine Legende, daß die Ungarn nur scharf gewürzte Speisen essen. Ebenso ist es unrichtig, daß der Landeshauptmann von Kärnten jeden Tag zum Frühstück einen Slowenen verzehrt.“ ali „Kärnten hat keine Einwohner. Es gibt nur Chorsänger, Eishockeyfans, Maler und Slowenen.“ No, smo pa tam, Koroška nima pisateljev, ima le Nowotnyje in Messnerje.

„Aforizme“ dobite za 30,— šillingov v Mohorjevi knjigarni.

Dr. Erika Horn v Tinjah

(Nadaljevanje z 8. strani)

se uči iz nacizma in njegovih dejanj.

V diskusiji je dejala, da nikoli ni brala „Mein Kampf, ker je Hitler bil v propagandi vsenavzoč“ in diskutanti so jo pozvali, naj ne preneha o tem, kar je doživela, govorniki, čeprav je to zanjo velika žrtev.

Predavanje je bilo živ dokaz, da se človek lahko še po več ko 40 letih dobro spominja dogodkov in da je sposoben priznati in obžalovati svojo krivdo, ker je verjel krivim prerokom. Še manj razumljivo pa je, da danes lahko nekdo, ki ima intelektualne zmožnosti in informacijske možnosti, v zvezi s to dobo nima drugega povedati kakor da je izvrševal svojo dolžnost. Tudi za Hornovo je to docela nerazumljivo. Tako nerazumljivo, kakor nakane po ločevanju v južnokoroških šolah. Franc Wakounig

Oglas

Zunanjetrgovinska družba s tradicijo, sedež v Celovcu, išče **sodelavca/sodelavko**.

Osnovni pogoji:

- znanje obeh deželnih jezikov ter strojepisja,
- zeleno znanje angleščine ali italijanščine.

Od kandidata/kandidatke pričakujemo pripravljenost za terensko delo in nudimo možnost razvoja v smeri samostojnega dela.

interesenti/interesentke naj se pismeno javijo pod šifro „samostojno delo“ na upravo Našega tednika, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec/Klagenfurt.

Po četrtkovem osebnem pričevanju „Bila sem za Hitlerja“ dr. Erike Horn iz Gradca bo v seriji **Veliki tabu 1938—1988** v četrtek, 4. februarja 1988, ob 19.30 referirala zgodovinarica dr. Erika Weinzierl na temo „Kriv zaradi brezbržnosti“, v petek, 12. februarja, ob 19.30 bo Wolf in der Maur govoril o „Primeru Koroške“, v petek, 19. februarja, ob 19.30 pa generalni vikar dr. Karl Heinz

Veliki tabu 1938—1988

Frankl o zapoznelem spoznanju. Teden navrh, v petek, 26. februarja, ob 19.30 pa bojo spregovorile slovenske priče časa.

Veliki tabu je očitno za večino prosvetnih domov še vedno čas med leti 1938—1988, ker se niso mogli zediniti na skupno linijo v tem vprašanju. Tinje so ponovno reagirale odgovorno in pripravile to serijo predavanj.

Drugod so menili, da je bolje, če o tem vprašanju molčimo. In če je Martin Pandel na začetku serije povedal, da so se ljudje zgražali nad tem, ker ponovno govorimo o Hitlerju in nacizmu in so ga nekateri celo hvalili, potem je s tem samo potrdil, da se iz preteklosti skoraj ničesar nismo naučili, da mladina spet drvi za nekimi politikom, ker pač ne pozna mehanizmov, ki so delovali prav v letu 1938.

Kaj pa sv. Modest?

Pred časom je v Našem tedniku tekla zanimiva polemika o sv. Emi, in s tem hote ali ne poživila zanimanje slovenske javnosti za to svetniško ženo, kar je ob 50-letnici njene razglasitve za svetnico nedvomno prav.

Odpira pa se v tej smeri še bolj obširno vprašanje: Zakaj se v slovenskem češčenju spomin na karantanske svetnike tako zanemara? Predvsem še spomin na sv. Modesta, apostola Karantancev, ki mu verjetno na vsem Slovenskem ni posvečena niti ena cerkev ali kapela. Po naključju ali nameri?

Nacionalističnim krogom je spomin na sv. Modesta nedvomno nekaj, kar je treba na vsak način razvednotiti. Nemškonaacionalno glasilo Kärntner Landsmannschaft (10/1983) je objavilo npr. že pred časom zapis z dokaj izzivalnim naslovom „Das sogenannte Modestusgrab in Maria Saal“, v katerem obdeluje pisec M. Fuchs na dozdevno strokovni način zgodovino odpiranja Modestusovega groba pri Gospe Sveti in preurejanja njegovega obeležja.

Ta zapis je napravljen prisiljeno strokovno, povsem brezversko, z nekakšno „tekstno kritiko“, kakršna je bila značilna za nemško zgodovinarstvo že ob koncu prejšnjega stoletja. Po tej metodi se iz zgodovinskih dejstev odstrani vse, kar moti vnaprej začrtano sliko, ki jo pisec hoče prikazati javnosti. In v tem zapisu gre očitno prav za to.

Ko preverimo navedbe v njem, ostaneta le dve trditvi, na katerih temelji izvajanje pisca, usmerjeno očitno v poskus, s katerim bi hotel omalovaževati spomin na apostola Karantancev in prikazati njegovo češčenje zgolj kot bolj ali manj izmišljeno ljudsko navado, ako ne vražo, ki ne pristoja pametnemu zemljanu.

Prva trditev je v tem, da sv. Modesta v Rimu ne vodijo na seznamu svetnikov. — Ta trditev je pravzaprav ponaredba. M. Fuchs navaja namreč kot vir zanjo študijo E. Körnerja pod naslovom „St. Modestus“, objavljeno v Glasu Korotana 6/1978. Da pri tem sploh ne navede Glasu Korotana, je očitno znak njegovega osebnega nasprotovanja obravnavani stvari in zato pristranskosti. Pri tej navedbi zamolči pojasnilo E. Körnerja, zakaj sv. Modest ni na seznamu svetnikov v Rimu. Šele papež Aleksander III. je leta 1171 odredil namreč izključno pristojnost Rima

PISMA BRALCEV

pri razglaševanju svetnikov. Pred tem pa so bili svetniki razglašeni po ljudskem češčenju in uslišanih, to je „per viam cultus“, kar je bilo potrjeno s tem, da je kraljevni škof ukazal prenesti kosti svetniškega pokojnika v cerkev in jih pokopati na častnem mestu.

To se je zgodilo tudi s sv. Modestom, ki je umrl že 765 ali 767, in s sv. Domicijanom iz Milštata, kjer je njegov grob, pa s solnograškimi svetniki. Tako je še danes v vzhodni Cerkvi, ki je ohranila prvotna izročila.

Druga trditev M. Fuchsa, da je v Modestovem grobu najdenih več lobanj, prav tako ne more ničesar razvednotiti. Očitno je, da je bil Modest pokopan skupaj s katerim od svojih tovarišev v karantanskem misljonu. In tako so že ob prvem prenosu v stolnico prenesli vse kosti, najbrž jih niti ni bilo mogoče več ločiti. Toda, koliko lahko ta okoliščina zatemni svetniško osebnost in delo Modesta? Razen pri tistih, ki hočejo javnosti na ta način megliti pojme.

Presenetljivo je nadalje, da karantanskim svetnikom ni nasproti samo nemškonaacionalna ideologija, temveč tudi panslovenska. Ta vnaša med slovenske ljudi že od prejšnjega stoletja nekakšno usmerjeno češčenje, poudarjajoč le sv. Cirila in Metoda kot apostola Slovanov in njih prosvetitelja. To je sicer razveseljivo, kar pa samo na sebi še ne pomeni, da je treba iz javnega češčenja izločiti druge, v tem primeru prav karantanske svetnike: Modesta, Domicijana, Emo in še katerega, kakof se je delalo doslej. Verjetno zato, ker so ti svetniki skupni ne le Slovencem, temveč tudi Avstrijcem. Panslavistična pamet je hotela narediti nekakšno samoslovensko in slovensko cerkevno zgodovino, in najbrž še pomislila ni, da je zšla v manipuliranje.

Ime in naslov uredništvu znana

Dragi Janko,

imam sicer polno mizo aktov in dela pred sabo, pa pustim enkrat vse drugo v stran in se lepo zahvalim za poročilo o Zdovčevi mami v Senčnem kraju. Res ne bo izčrpano, ker bi to dalo celo kroniko, a vse napisano me živo spominja na leta libuške šole in ostalih dogodkov v tistem času.

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“, ki ga zastopata predsednik dr. Matevž Grlic in poslovodni tajnik Hubert Mikel, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Narodni svet zastopa politične, kulturne ter gospodarske pravice in interese Slovencev na Koroškem na podlagi avstrijske ustave, predvsem avstrijske državne pogodbe iz leta 1955 in mednarodnih določil o manjšinski zaščiti.

Kot ena izmed osrednjih organizacij koroških Slovencev zastopa Narodni svet na osnovi polnomočja interese koroških Slovencev, organizacij in posameznikov, nasproti avstrijski vladi, Jugoslaviji kot sopolisnici avstrijske državne pogodbe in nasproti mednarodnim organizacijam, ustanovam in oblastem.

Uredništvo: Janko Kulmesch (glavni urednik), urednika Franc Wakounig in Silvo Kumer, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Tisk: Tiskarna Družbe sv. Mohorja, 9020 Viktringer Ring 26. NAŠ TEDNIK izhaja vsak torek. Naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: 0463/51 25 28.

Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT, Kardeljeva cesta 8/II, 61000 Ljubljana, tel.: 223 023. Letna naročnina: Avstrija 280,— šil., Jugoslavija 10.000,— din., ostalo inozemstvo 500,— šil. (800,— šil. zračna pošta), posamezna številka 8,— šil. (400,— din.)

V času „dvojezične šole“ vidim pred seboj šolarje izza let 1919—1920, ko so te pozdravili v Libuščah in že prej zateglim „Horuk čuš!“ Javno, da se je odgovor glasil „Horuk švaba“. Ljulka mrzi med ljudmi je že takrat tako napredovala, da se spominjam, kako so se enkrat do krvavega spopadli. Bi mislili, da se bodo poznejši rodovi spametovali. Godi se pa ravno narobe, izpod nekdanjega deža lezemo vedno bolj pod kap šovinizma. Morda se še kdo spomni besede evangelija: „Ta duh se izžene samo z molitvijo in postom.“

Tragično, da je rasizem po tainih potih prišel na najvišja mesta v Cerkvi, kakor kaže epizoda Pij XI. in škof Rožman. Zdi se mi pa za gotovo, da je črninik ušel roki papeža in ne škofa. Škof Rožman je bil tako prevejen spoštovanja da do Jezusovega namestnika, da bi bil podobno dejanje smatral za predrznost. Pač pa sem od enega ali dveh duhovnikov iz bližnje škofove okolice slišal, da je sicer preudarni sveti oče kriknil, naj se škof ne vmešava v politiko, in je to svojo besedo podčrtal z gesto s črninikom. Sicer pa papež Pij XI. nikakor ni bil naklonjen Hitlerju in hitlerstvu, ker je tega krepko razgalil in obsodil v sodobni okrožnici „Mit brennender Sorge“. Bil je pač po naravi, se mi zdi, včasih malo „muhav“, ker so svetniki še pač le v nebesih in o Piju XI. še nisem slišal, da bi bil kandidat za beatifikacijo. Njegove enciklike deloma dobro poznam in cenim. Zanimivo je, kar piše jezuit Bessières v svoji knjigi o vikinji Ani Mariji Taigi († 1837 v Rimu), da je ta blažena svetovalka papežev dobila od Jezusa samega zagotovilo, da pride za Cerkev sončna doba na svetu, vendar ne prej, dokler ne bo posekanih petero dreves, ki zastrupljajo življenje v Cerkvi. Ko so jo vprašali, katera naj bojo ta drevesa, je rekla: komunizem, liberalizem, rasizem — dve sem pozabil, pa spadata v isto družbo.

Ko je bil pri nas plaz zdrknil in so obnovljali pod ing. Adamikom razrito posestvo, sem hodil kot študent k Zdovcu po dinamit za delavce in sem gotovo srečal tudi gospo Zdovčovo mamo. Vendar se danes ne morem spominjati kakega razgovora. Morda ona mene bolj pozna. Vsekakor ji od srca čestitam k izrednemu povodu, 86-letnici, in pozdravljam vse, ki so se ji prišli poklonit.

Suški samotar Igerc

Konec 1936 odnosno sredi leta 1937 je prišlo do intenzivnejših kontaktov med slovensko narodno skupnostjo na Koroškem in zastopniki Nemcev v Sloveniji. Končni cilj teh prizadevanj in kontaktov pa je bil ta, da zastopstvo obeh manjšin predloži državnim oblastem v Celovcu in v Ljubljani svoje narodne zahteve. Uresničitev le-teh bi naj potekala na osnovi recipročnosti. Tako je SPZ ponovno formulirala svoje zahteve, glavna akterja pri tem sta bila očitno dr. Tischler in župnik Starc. (...)

SPZ govori o pogojih za razstrpitev narodno politične atmosfere

Iz predavanja dr. A. Malleja o utrakvistični šoli pred anšlusom — IV. del (konec)

Kontakti med koroškimi Slovenci in Nemci v Sloveniji

na Koroškem. „Pogoj vsega graditeljskega dela v deželi je ukinitve vsakršne dejavnosti organizacij in posameznih skupin proti ohranitvi slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Naravna pravica do ohranitve in nege materinščine, ki se je poslužujejo družine v deželi, se razglasi kot vrhovna obveznost manjšinske zaščite s strani države in dežele. Nenaravna delitev slovenske narodne skupnosti v narodne in Nemcem prijazne Slovence se mora prenehati. Konkretno se bo cilj razstrpitive narodno političnega ozračja dosegel s tem, da se kulturna dejavnost nemških društev in posameznih skupin omeji izključno na oni del koroškega prebivalstva, ki se v družini poslužuje nemškega jezika.“ Druga točka končnih zahtev govori o zastopstvu manjšine. To zastopstvo naj bi se priznalo SPZ, ki bi imela pravico neposrednega imenovanja slovenskih zastopnikov v državne in stanovske organizacije. Glede šolstva SPZ obnovi predvsem svojo zahtevo, da morejo biti učitelji na manjšinskih šolah in učitelji slovenščine le pripadniki slovenske narodne skupnosti, ki pa morajo imeti seveda tudi ustrezno strokovno kvalifikacijo. Na strani nemške manjšine v Sloveniji sta podobne zahteve izdelala odvetnik dr. Arko in župnik Epich, ki sta oba delovala na Kočevskem. V te kontakte je bil na Koroškem vključen neposredno tudi koroški Heimatbund in Alois Maier Kaibitsch je glede slovenskih zahtev predal deželnemu glavarju posebno stališče svoje organizacije. (...)

Mdr. pravi, da slovenska manjšina ne poseljuje strnjenegega naseilitvenega področja. Na tem teritoriju živijo poleg narodnih Slovencev tudi Nemci in kot najmočnejša skupina vindišarji, ki se priznavajo le nemškemu kulturnemu krogu. (...)

„Za rešitev manjšinskega vprašanja (...) priznamo kot vrhovni zakon le svobodno izražanje volje prebivalstva in pri rešitvi šolskega vprašanja samo odločitev vzgojnih upravičencev, ki je v ostalem tudi zakonito zagotovljena.“ (...)

Zanimivo je, da se Heimatbund strinja s tem, da se mora prenehati z delitvijo slovenske narodne skupnosti na narodno zavedne in Nemcem prijazne Slovence. „Vendar opozarjamo na to in mislimo, da imamo v tem primeru dolžnost, da nemško orientiranemu delu prebivalstva ne glede na njegov dosežani pogovorni jezik svetujemo, da se v bodoče poslužuje po možnosti samo še nemškega jezika kot hišnega jezika.“ (...)

Glede šolstva pa pravi, da je

vence na celovski gimnaziji se zdi Heimatbundu upravičena. Proti izvedbi privatnih slovenskih jezikovnih tečajev pod pogojem, da le-te vodijo osebe, ki so strokovno in politično primerne, kor. Heimatbund ne ugovarja. (...)

Po anšlusu je administrativni referent koroškega deželnega šolskega sveta dr. Dlaska zelo točno ocenil rezultate dolgoletnih pogajanj koroških Slovencev s predstavniki avstrijske vlade oz. koroške deželne vlade, pa tudi kontakte med koroškimi Slovenci in Nemci v Sloveniji. „Praktičnih rezultatov pogajanja niso prinesla. Na Koroškem so sicer odredili pripravljajna dela za spremembo šolstva (...). Vendar sta ti deli zvoedeneli, ker je domovini zvesto prebivalstvo Koroške pod vsemi pogoji zahtevalo, da o narodni pripadnosti ne odloča hišni jezik, temveč priznanje staršev temu ali onemu narodu. (Na jezikovno mešanem področju Koroške govori namreč pretežna večina vindiš. Vindiš pa ne moremo istovetiti s

treba najprej ugotoviti, ali so manjšinske šole obstoječe utrakvistične ali pa so to šole, ki jih obiskujejo samo otroci, čigar starši se priznavajo k slovenski narodni skupnosti.

„Če so to manjšinske šole, ki jih ne obiskujejo otroci nemško orientiranih staršev, je zahteva Slovencev, da na-teh manjšinskih šolah poučujejo le učitelji slovenske narodnosti, pod gotovimi pogoji upravičena. Eden teh pogojev seveda je, da morajo imeti ti učitelji avstrijsko državljanstvo. Če pa to niso izrazite manjšinske šole, temveč dvojezične, ki jih obiskujejo otroci obeh kulturnih krogov, potem seveda smejo in morejo na teh šolah poučevati tudi učitelji nemške narodnosti, pri čemer imajo prednost učitelji, ki obladajo oba deželna jezika.“ (...)

Proti poučevanju slovenščine na učiteljsišču po učitelju slovenske narodnosti nima ugovorov pod pogojem, da je slovenska narodna skupnost v stanju, da imenuje zadevno usposobljenega učitelja. Tudi proti polaganju dodatnih izpitov absolventov gimnazije na učiteljsišču Heimatbund ne ugovarja.

„Koroški Heimatbund pa mora ugovarjati, da vse tako imenovane manjšinske šole pridejo pod enotno nadzorstvo in da pridejo pod strokovnjaka, inšpektorja slovenske narodnosti.“ (...)

Zahteva po uvedbi slovenščine kot obilgatnega predmeta za Slo-

Dr. Avguštin Malle

slovenščino. Ima približno enak položaj kakor wasserpölnisch. Ljudje, ki govorijo vindiš, v absolutni večini nočejo nič slišati o slovenstvu. Prebivalstvo je bilo odločeno, da se posluži šolskega štrajka, če bi prišlo do všolanja na osnovi objektivnih znakov.

Načelo recipročnosti je samo po sebi nekaj izvrstnega. Samo mora sloneti na narodnem priznanju ljudi.“

● Dobrla vas

PUSTNA PRIREDITEV

Čas: petek, 5. februar 1988, ob 19.30

Kraj: Rutar — Lido v Dobrli vasi

Prireditelj: Slovensko prosvetno društvo „Srce“ v Dobrli vasi

Sodelujejo: otroška skupina, mladinska skupina in MePZ SPD „Srce“

● **Globasnica**

PIČAMA PARTI
Čas: petek, 5. februar 1988, ob 20.00 uri
Kraj: gostilna pri Šoštarju v Globasnici
Priveditelj: Globaška mladina GMJ

● **Pliberk**

PREŠERNOVA PROSLAVA
Čas: sobota, 6. februar 1988, ob 19.30
Kraj: Posojilnica v Pliberku
Priveditelj: SPD „Edinost“ v Pliberku
Nastopajo: Oder 73 in učenci Glasbene šole, oddelek Pliberk

● **Sveče**

SPOMINSKA SVEČANOST ZVEZE KOROŠKIH PARTIZANOV
Čas: sobota, 7. februar 1988, ob 11.00 uri
Kraj: pokopališče v Svečah
Priveditelj: Zveza koroških partizanov

● **Št. Primož**

16. PLES „DANICE“
Čas: sobota, 6. februar 1988, ob 19.30
Kraj: Kulturni dom „Danica“ v Št. Primožu
Priveditelj: SPD „Danica“ v Št. Primožu
Za ples igra: ansambel „Zmeda“

● **Razstave**

Tinje
RAZSTAVA DEL DESKOSKIJA LJUBČA (akvareli in risbe)
Čas: razstava bo odprta do 19. februarja 1988
Kraj: Katoliški dom prosvete v Tinjah

Beljak
ALENKA KHAM-PIČMAN — SLIKE
Čas: razstava bo odprta do 5. februarja 1988
Kraj: Galerie an der Stadtmauer
Priveditelj: Kulturni urad mesta Beljak

Celovec
RISBE SOVJETSKIH MLADOSTNIKOV (Dušanbe)
Čas: razstava bo odprta do 8. marca 1988
Kraj: kulturna taberna Pri Joklunu
Priveditelj: Kulturno društvo Pri Joklunu in Avstrijsko-sovjetsko društvo

Celovec
Kipar KONSTANTIN JATROPULUS iz Rožeka
Čas: razstava bo odprta do 11. februarja 1988
Kraj: Mohorjeva knjigarna v Celovcu
Priveditelj: Mohorjeva založba v Celovcu

Strokovna kmetijsko gospodinjska šola s pravico javnosti zavoda šolskih sester v Št. Rupertu v Velikovcu

SPOROČA staršem in dekletom, ki se odločajo za nadaljnje šolanje ali za 9. šolsko leto, da sprejema za šolsko leto 1988/89 učenke v **STROKOVNO ŠOLO.**

NAMEN ŠOLE je, učenkam poglobiti splošno izobrazbo in jim posredovati dobro podlago za poznejši uk v različnih poklicih. Usposablja dekleta pa tudi za samostojno vodstvo gospodinjstva, ker pripisuje posebno važnost spretnosti v kuhanju, šivanju, ročnosti in gospodinjstvu.

VZGOJNI CILJ — Pravilno oblikovanje telesnih in duševnih zmožnosti, samovzgoja in vzgoja v družini in družbi, poglobitev vere in verskega življenja.

POGOJ ZA SPREJEM je končana 8. šolska stopnja in vsaj delno znanje slovenskega jezika oziroma narečja.

V primeru, da učenka 8. šolske stopnje ni končala, je v to šolo lahko sprejeta s sprejemnim izpitom.

V danih pogojih dobijo učenke državno podporo za internat! Ta šola velja tudi za 9. šolsko leto — politehnični letnik, poučuje se v obeh deželnih jezikih.

OBVEZNI PREDMETI: verouk, slovenščina, nemščina, računstvo, umevanje življenja, zdravstvo, petje, telovadba, znanstvo o perilu in oblačilih, gospodinjstvo, hranoslovje, vrtnarstvo, gospodarstvo, strojepis, kuhanje, šivanje, ročnosti, nega otroka.

Prijave so možne že sedaj vključno do konca februarja 1988 po telefonu 0 42 32 / 38 96, pismene ali osebne. Nadaljnje informacije dobite pri vodstvu šole: 9100 Völkermarkt/Velikovec, Klosterstraße 2.

Zvezna gimnazija za Slovence v Celovcu
OBJAVA

Zvezna gimnazija za Slovence v Celovcu sporoča:

- Po posebnem odloku Zveznega ministrstva za pouk, umetnost in šport naj prijavijo starši svoje otroke, ki jih želijo dati v šolskem letu 1988/89 na gimnazijo, takoj po končanem prvem semestru tega šolskega leta, v času od 8. do 26. 2. 1988, ravnateljstvu Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu. Uradne ure so dnevno od 7.30 do 16.00, ob petkih do 13.00 ure. Ob prijavi za sprejem je treba predložiti ravnateljstvu spričevalo prvega semestra 4. razreda ljudske šole, rojstni list in dokaz avstrijskega državljanstva.
- Sprejemne izpite bo treba delati prijavljenemu učencu le v izjemnih primerih in sicer iz slovenščine, nemščine in matematike. Odločilno bo letno spričevalo. Termin za sprejemne izpite: sreda, 6. julija 1988.
- Konec maja 1988 bo vodstvo ljudske šole javilo gimnaziji učni uspeh učencev, ki so se prijavili za vstop v gimnazijo. Nato bo ravnateljstvo gimnazije pravočasno obvestilo starše o sprejemu učenca oz. o potrebi prijave k sprejemnemu izpitu.
- Zakasnele prijave bodo v izjemnih primerih še možne s posebnim dovoljenjem Deželnega šolskega sveta.
- Za vstop v višje razrede veljajo podobna pravila. Priporočljiv je v tem primeru razgovor z ravnateljem. Prestop iz glavne šole v gimnazijo je možen.

Prijave za sprejem v gimnazijo lahko opravite osebno v šolski pisarni ali pa se obrnete pismeno na naslov: Zvezna gimnazija za Slovence, Prof.-Janežič-Pl. 1, 9020 Klagenfurt/Celovec.

Ravnatelj:
dr. Reginald Vospernik I. r.

● **Celovec**

DON BOSKO ŽIVI (1888—1988) ob 100-letnici smrti sv. Janeza Boska
Čas: četrtek, 4. februar 1988, ob 18. uri
Kraj: Modestov dom v Celovcu

● **Vogrčje**

KPD Žvabek gostuje v nedeljo, 7. 2. 1988, ob 19. uri v Vogrčah z dvema smešnima prizoroma „Rendevous II“ in „V regimentni ječi“.
Prisrčno vabljeni.

● **Šmihel**

Mladinski klub Šmihel in KPD Šmihel vabita na **PUSTOVANJE**
Čas: v nedeljo, 7. 2. 1988, ob 19.30
Kraj: farna dvorana v Šmihelu
Za zabavo igrata ansambla YETI in KORENIKA

● **Rožek**

PUSTNA PRIREDITEV
Čas: sobota, 6. 2. 1988, ob 20. uri
Kraj: pri Kosu na Ravnah
Igra: Trio „DRAVA“ iz Borovelj

● **Sveče**

PUST S KOČNO
Čas: sobota, 13. februar 1988, ob 20.00 uri
Kraj: pri Adamu v Svečah
Priveditelj: Slovensko prosvetno društvo „Kočna“
Za ples igra: Trio Drava
Sodelujeta: Sveška filharmonija in Sketch Kočna

● **Železna Kapla**

Vse je pesem — Andrej Kokot
Proslava ob slovenskem kulturnem prazniku
Čas: sobota, 6. februar 1988, ob 19.30
Kraj: farna dvorana v Železni Kapli
Priveditelj: Slovensko prosvetno društvo „Zarja“ v Železni Kapli
Sodelujejo: Oktet Suha, Obirski ženski oktet, recitatorska skupina in MePZ SPD „Zarja“.
Slavnostni govornik: dr. Ludvik Karničar

● **Sele**

PUSTNA PRIREDITEV
Čas: ob 14.00 uri premiera igre KJE JE MEJA (J. Ogrinec / M. Belina); po igri rock an roll nastop plesne skupine; ob 19.00 uri ples in zabavni spored
Kraj: farni dom v Selah
Priveditelj: Katoliško prosvetno društvo „Planina“ v Selah

● **Blato**

PUSTOVANJE
Kdaj: v soboto, 6. 2. 1988
Kraj: klub KDZ pri Črčeju na Blatu
Spored: „Blaški oktet“, Blaške dame v Parizu, združena godba na pihala (kabaret), Peter Grlic

● **Tinje**

v petek, 5. februarja, ob 19.30
Forum za zdravstvena vprašanja: **PRAVILNO JESTI — SE PRAVILNO POSTITI, nem.**
Voditelj: dr. Ulf Böhmig

od sobote, 6. februarja, od 9. ure do nedelje, 7. februarja, do 17. ure
Tečaj za spretno roke: **SLIKANJE NA STEKLO**
Voditeljica: Anica Vrečar, Linz

INTERTRADE n. sub. o.

PODJETJE
ZA MEDNARODNO
TRGOVINO

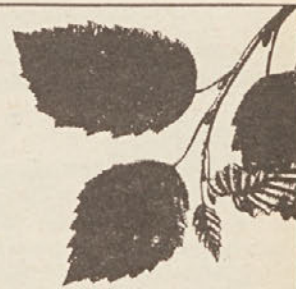
INTERNATIONAL
TRADE
CORPORATION

LJUBLJANA
Moša Pijadejeva 29

TOZD ZASTOPSTVO IBM
TOZD TRGOVINA
TOZD ZASTOPSTVA TUJIH FIRM
TOZD OBDELAVA PODATKOV

Bilo je ...
Listje zašelesti pod nogo,
ki stopi v gozd.
Bilo je ...
Skozi zimsko meglico z vej
polzijo slapovi snega.
Bilo je ...
Spomladanski sončni žarki
obljujejo drevje, ki vzbrsti.
Bilo je ...
Dežne kaplje sedejo
na liste ...

lesnina

Podedovali smo naravo,
ki so jo uravnavali njeni
zakoni.
Le kaj bodo za nami
podedovali potomci.
Naša razumnost je lahko
še
edino, po čemer nas bodo
cenili zanamci.
V milijon koticah na Zemlji
ta hip umirajo gozdovi.
Tudi v moji deželi ...

pokroviteljica dijaškega doma
Slovenske gimnazije v Celovcu

s svojo firmo v Avstriji:

TRAMPUSCH G. m. b. H.
9150 Pliberk, Nonča vas 59

RADIO CELOVEC

Slovenske oddaje

Torek, 2. 2. 1988

Halo, prijatelji! Partnerski ma-
gazin.

Sreda, 3. 2. 1988

Uspešnica meseca — Posnetek
javnega izbora na gimnazij-
skem plesu v Celovcu.

Četrtek, 4. 2. 1988

Rož — Podjuna — Zilja.

Petek, 5. 2. 1988

Iz kulturnega življenja: slo-
venski kulturni praznik.

Sobota, 6. 2. 1988

Duhovni nagovor (žpk. Ciril
Demšar) — Voščila (Danica Ur-
schitz).

Nedelja, 7. 2. 1988

Želeli ste, poslušajte! Glasba
po želji.

Pon., 8. 2. 1988

Pričevanja (14) — Polpretekla
zgodovina koroških Slovencev:
1938 — Dr. Anton Jelen.

Torek, 9. 2. 1988

Halo, prijatelji! Partnerski ma-
gazin.

Kratek pustni čas se hitro
približuje letošnjemu višku —
v slovenskem radijskem spore-
du boste v sredo lahko podoži-
veli javni izbor uspešnice me-
seca, popevke, ki je najbolj
prepričala mlade in stare na
letošnjem gimnazijskem plesu
v Celovcu. Enournna večerna
oddaja ob 21-ih bo kontrastna:
slovenski mislec **Josip Vidmar**
bo spregovoril kulturi našega
stoletja na rob — v drugem
delu pa vam bomo po veliki re-
trospektivni razstavi v Ljubljani
približali umetnika — popotni-
ka, kiparja **Franceta Goršeta**.
— Med eno najbolj priljublje-
nih slovenskih radijskih oddaj
šteje srečanje v četrtek, ko se
oglašajo, včasih tudi v doma-
čem narečju, iz svoje domače
okolice, sodelavci radia, da po-
vedo, kaj je novega. Vmes pa
moderator v studiu predvaja
pesmi in melodije iz Roža,
Podjune in Zilje. — **Petek** ima
v slovenskem radiu kulturna
težišča. Vsak teden. Tudi to-

krat, ko bo slišati posnetek
slovesnosti ob slovenskem kul-
turnem prazniku. Letos jo obe
osrednji kulturni organizaciji
koroških Slovencev ob 80-
letnici ustanovitve — tedaj
enotne — skupaj prirejata v
avli Zvezne gimnazije za Slo-
vence v Celovcu. — Z duhovno
mislijo za nedeljo bo sobotni
spored začel Ciril Demšar, žup-
nik v Dvoru nad Vrbo, nato pa
bosta **Danica Urschitz** in **Mar-
jan Velik** pospremila slavljence
in jubilate Od pesmi do pes-
mi — od srca do srca. **Jurij
Perč** bo v nedeljo predstavil
glasbo po želji v oddaji: Želeli
ste — poslušajte! — Prihodnji
četrtek bo v 14. nadaljevanju
serije: Pričevanja — polpretek-
la zgodovina koroških Sloven-
cev, o začetku Tretjega rajha
na Koroškem govoril **dr. Anton
Jelen**, odvetnik na Dunaju.

Halo, prijatelji! **Partnerski
magazin slovenskega radia**
skuša zblíževati generacije in
rojake. Prihodnji tork znoval

**Če pridete v
Šmihel,
obiščite nas.**

Trgovina KRIVOGRAD

V ZGORNJIH LIBUČAH
NA PRODAJ

gradbene parcele — lepa lega;
gozdne parcele po ca. 1 ha in
poljedelske površine 2,5 ha.

Interesenti se naj javijo po
tel. št. 0 42 36/20 76

ZVEZA SLOVENSКИH ZADRUG

razpisuje delovna mesta za
juriste ali ekonomiste

s končano visokošolsko izobrazbo za področje notranje
revizije Zveze ter za bančno poslovanje, ki bi bili priprav-
ljeni po temeljitem strokovnem šolanju prevzeti odgovorno
delovno mesto. Pričakujemo nadpovprečno zavzetost pri
izvajanju zahtevnih nalog. Plača po dogovoru.

Prošnje za nastavitev pošljite na Zvezo slovenskih zadrug,
personalni oddelek, Pavličeva 5—7, 9020 Celovec.

KRIVOGRAD ŠMIEHEL ST. MICHAEL

Zimska razprodaja
oblek in perila
od 30. 1. do 20. 2. 88

OTROŠKI
PULOVERJI

50,-

ŽENSKЕ HLAČE

za 1/2 cene

SMUČARSKI OVERALI

1—5 let od 198,—

6—16 let od 590,—

Ženski in moški od 790,—

NAŠLI BOSTE NAJVEČJO IZBIRO V PLIBERŠKI OKOLICI

Kratke športne novice

Smučanje

Šentjanžani spet spredaj

Na Svinjski planini so Šentjanžani nastopili konec tedna brez bolnega Daniela Užnika in kljub temu dosegli lepe uvrstitve.

Otorci I: 1. Romana Dovjak (Djekše); 2. Andrea Krušič (Št. Janž)

Otroci II: 1. Moser (FAC), 2. Marion Maloveršnik, 3. Katja Malle, 3. Tatjana Zablatnik, 4. Birgitt Fillipič (vse ŠD Št. Janž)

Fantje II: 1. Lick, 2. Petschacher (oba FAC), 3. Dominik Kropivnik, 4. Markus Vouk (ŠD Št. Janž);

Šolarji I: 1. Dunja Jamnig, 2. Silvana Oraže (ŠD Št. Janž)

Šolarji II: 1. Kassl (Djekše), 2. Puck, 3. Laikam (Klipitzörl), 4. Peter Moschitz (ŠD Št. Janž)

Šolarji III: 4. Tomi Partl, 5. Hannes Oraže (ŠD Št. Janž)

Nogomet

Podgorje DSG prvak

Na koroškem prvenstvu DSG v dvorani je moštvo DSG Podgorje osvojilo 1. mesto. Moštvo okoli vratarja Otowitza je bilo najboljšo moštvo turnirja. Na 2. mesto se je uvrstilo moštvo DSG Vogrče, ki je zgubilo le proti Podgorčanom.

Biljard

SBK/Cartrans — Sinča vas 6:2

Slovenski biljardisti so v predzadnjem kolu prvenstva v podlgi igrali proti moštvu iz Sinče vasi. Po tej zmagi je SBK/Cartrans na 1. mestu in bo po vsej verjetnosti osvojil tudi naslov prvaka. V začetku marca igra SBK/Cartrans v play-offu za vstop v B-ligo, kar bi bil gotovo odličen uspeh v drugem tekmovalnem letu.

Proti Sinči vasi so točkovali: Krištof 2, Puckel 2, Logar in P. Verhnjak.

Senzacionalni nogometni turnir v dvorani

Kdaj: na pustni torek ob 15. uri v Mladinskem domu SŠD v Celovcu

Igrajo: ORF-slovenski oddelek, Nedelja, Slovenski vestnik in Naš tednik.

Vsi prisrčno vabljeni!

Manfred Luschnig je šel v Rikarjo vas

Mario Pihorner je podpisal za WAC.

Nekateri navijači bodo zdaj prav gotovo žalostni, Manfred Luschnig (27) se bo preselil za pol leta v Rikarjo vas, kjer igrajo že bivši igralci SAK Janez Pandel, Miha Stern in Vili Ošina. Luschnig je jeseni igral v II. moštvu SAK, ni pa hotel več resno trenirati za I. moštvo. Zato se je SAK tudi odločil, da bo Luschniga vsaj za določen čas oddal drugemu klubu.

Mario Pihorner, ki jeseni imel izredno slabo sezono, je dobil nov klub. Vigredi bo igral za koroškega ligaša WAC, ki ima še dobre možnosti za 1. mesto. Mario Pihorner je igral 2 leti in pol za SAK in je v preteklosti dal vrsto odličnih golov za svoje moštvo. Pihor-

Vigredi bo mladina dobila svojo možnost

Ljubljenec gledalcev Manfred Luschnig bo vigredi igral v 2. razredu za Rikarjo vas. SAK je dal tudi Galota nazaj Globasnici, Mario Pihorner pa se preselil v Wolfsberg k WAC. Richard Burger pa bo igral zdaj v napadu SAK.

ner pa nemerava tudi igrati ameriški football, kjer je Toni Fritsch kot free-kicker imel že mnogo uspeha! V posebni kvalifikaciji je Pihorner med najboljšimi tremi Avstrijci. Aprila bo najboljši od teh dobil možnost peljati se v Ameriko, kjer ga čaka 25.000 dolarjev. Če bi tam ustrezal, dobi profesionalno pogodbo.

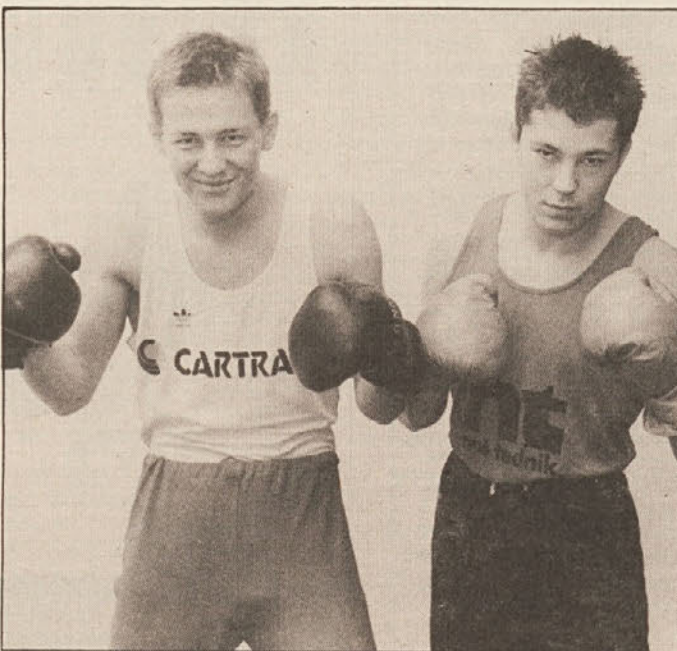
Pihorner je vsekakor favorit, saj

je udaril football-žogo že 85 metrov daleč. Trenutno trenira pri celovškem klubu „Klagenfurt-Jets“.

Erwin Galo bo za pol leta šel nazaj v Globasnico, kjer z njim upajo le ulti grozečemu izpadu. SAK pa bo zato jeseni končno pridobil potem Galota. Kristijan Wölbl, ki se je prav tako hotel vrniti v Globasnico, bo ostal pri SAK. SAK je bil sicer pripravljen

„Žongler“ Manfred Luschnig je za pol leta zapustil SAK in se preselil v 2. razred. Gledalci SAK bodo gotovo nekoliko žalostni.

Franci Wieser in Marijan Oraže bosta bokovala v Globasnici.

nt Naš tednik SAK in Naš tednik vabita

v soboto, 13. februarja 1988, ob 19.30 na ples SAK pri Šoštarju v Globasnici

SLAVJE ŠPORTNIKOV in NOGOMETAŠA LETA 1987

OKVIRNI PROGRAM:

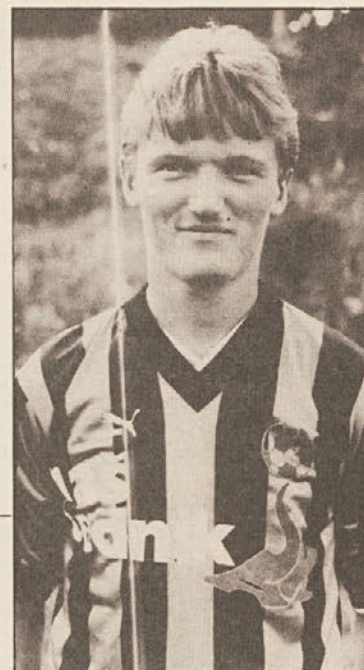
Boks: Koroška - Štajerska (za Koroško boksača mdr. rojaka Franci WIESER in Marijan ORAŽE)
Ding Yi — Whei Zeng (ekshibicija v namiznem tenisu)
Za ples igra „ALPSKI SEKSTET“

posoditi Globasnici tudi Wölbla, toda igralec sam se ni strinjal s pogodbo.

Richard Burger (28) pa bo letos nadomestil v napadu Pihornerja. Burger je igral že pri Admiru Wacker, GAK, Spittal in celovski Avstriji. V preteklih dveh sezonah pa je igral za SV Št. Vid. Burger je podoben tip kakor Hanser in je v napadu izredno nevaren.

SAK bo letos vigredi dal tudi naraščaju možnost. Pepi Pasterk (17) in Marko Wieser (16) že trenirata v I. moštvu, pa tudi brata Kert štejeta med talente. Vrhu tega pa ima SAK tudi še igralce kakor Kristofa, Kurascha ali Vaučaja, ki bi prav tako vsak čas lahko igrali v I. moštvu.

Erwin Galo se bo za pol leta preselil nazaj v Globasnico, ki ga bo jeseni dala potem SAK-u.

Wiegele četrti in šesti

Zahomčan Franci Wiegele, ki se je že kvalificiral za olimpiado v Calgaryju, je dosegel na avstrijskem prvenstvu v smučarskih skokih četrto in šesto mesto. Presenetljivo dobro je skakal tudi Paul Erat, ki je postal na 90-metrski skakalnici celo tretji. Na startu je bil tudi celotni naraščaj.

Na 70-metrski skakalnici je bil najboljši 17-letni Beljačan Heinz Kuttin, ki je zmagal pred drugim Korošcem Strannerjem. Franci Wiegele je šele v drugem skoku prišel v formo in je dosegel četrto mesto. Prvič letos med najboljšimi je bil Paul Erat, ki pa je očitno prišel prepozno do lanske forme.

70-metrski skakalnica:

Juniorji: 1. Heinz Kuttin (avstrijski prvak) 220,3; 2. Werner Haim 211,7; 3. Andreas Rauschmeier 188,7; 10. Kristof Müller; 29. Janko Zwitter; 34. Hannes Frank; 35. Niko Zwitter; 38. Moser; 44. Martin Wiegele; 45. Herwig Millonig (vsi ŠD Zahomc)

Splošna skupina: 1. Günther Stranner 218,6; 2. Andreas Felder 215,4; 3. Klaus Sulzenbacher 214,4; 4. Franci Wiegele 195,0; 8. Paul Erat 183,6; 12. Norbert Mörtl (vsi ŠD Zahomc)

Na 90-metrski skakalnici je potem v nedeljo poskrbel Zahomčan Paul Erat za pozitivno presenečenje. S skoki na 103 oz. 106 metrov je dosegel 3. mesto. Zmagal pa je Korošec Günther Stranner. Pri juniorjih je postal Kristof Müller sedmi.

90-metrski skakalnica:

Juniorji: 1. Heinz Kuttin 210,7; 2. Werner Haim 193,2; 3. Andreas Rauschmeier; 7. Kristof Müller (ŠD Zahomc)

Splošna skupina: 1. Günther Stranner 214,8; 2. Klaus Sulzenbacher 207,9; 3. Paul Erat 188,3; 6. Franci Wiegele 178,2 (oba ŠD Zahomc)

Paul Erat je postal tretji.

SAK je nastopil z mladimi in je imel že precej uspeha.

SAK, Bilčovs v dvorani

V prvem kolu koroškega pokala v dvorani sta pretekli konec tedna v svojih skupinah zmagala SAK in Bilčovs in se kvalificirala za 2. kolo, ki ga bodo odigrali 14. in 21. februarja.

SAK je že v prvi tekmi proti Žihpoljam bil z 1:3 v zaostanku, toda potem je le še zmagal 5:3. Tudi proti Vetrinju je bil SAK že 0:3 v zaostanku, uspelo pa je slovenskim nogometašem že zmagati 6:3. Proti moštvu Admiru Beljak se SAK prav tako ni godilo veliko bolje, kljub temu pa je zmagal. Prvič je trener Jagodič pustil igrati tudi mlade (Pasterk, Wieser, Eberwein), ki so pustili že dober vtis. V голу je tokrat branil mladi Smrečnik, Dalanović pa je igral v polju.

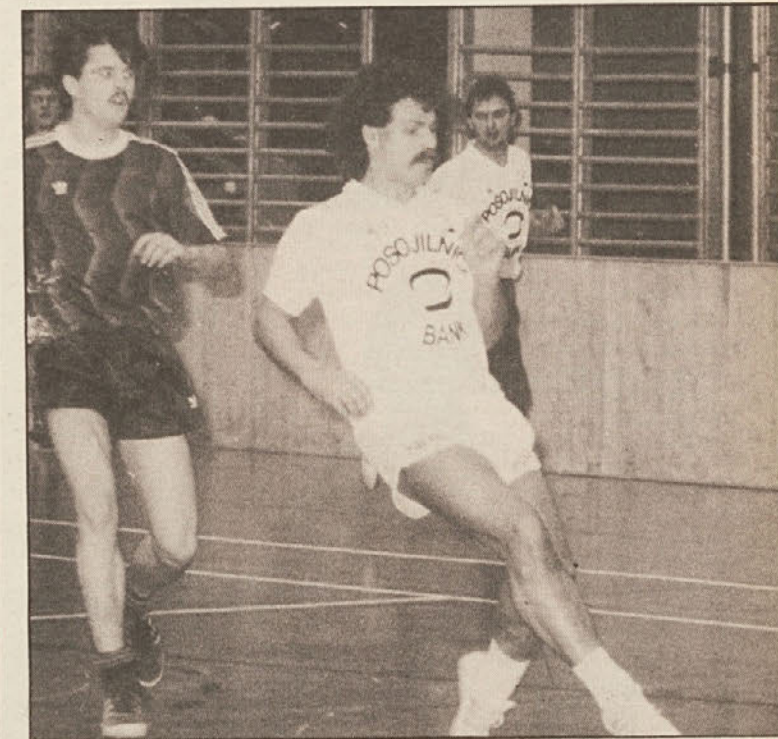
Tudi tokrat trener Jagodič še ni mogel pozdraviti v moštvo Kreutzla, ki še naprej manjka. Zaradi poškodbe v dvorani ni nastopil novinec Burger, ki se je na zadnjem treningu ranil na nogi. V odlični formi se je pokazal v Vetrinju legionar Mladen Jovičević, ki bo 4. aprila igral v avstrijskem pokalu proti Vorwärts Steyr.

SAK je igral v sledeči postavi: Smrečnik; Velik, Jovičević, Wölbl, Stern; Galo, Čertov, Hanser, F. Sadjak; Dalanović, A. Sadjak, Woschitz, Pasterk; Wieser, Eberwein;

Bilčovščani so že vsa leta igrali v dvorani zelo dobro, ker je v moštvo vrsta odličnih tehničnih igralcev. To se je poznalo tudi letos, ko je moštvo trenerja Thullerja doseglo 1. mesto.

Skup E:	Skup K:		
1. SAK	8	1. Bilčovs	7
2. Žihpolje	6	2. Untertweg	5
3. Vetrinj	5	3. Winklern	3
4. Admiru	3	4. Malta	2
5. Feffernitz	1	5. DSG Borovlje	2

Za 2. kolo so že kvalificirani: SAK, Bilčovs, Rožek, Treibach, ATUS Borovlje, VSV, Rapid Lienz, Mostič in Radenthein.

Peter Stern je spet zdrav in bo lahko vigredi polno igral.

Maturantje so plesali

Maturantke in maturantje Zvezne gimnazije za Slovence so minuli petek vabili na tradicionalni „gimnazijski ples“, ki je nedvomno najbolj priljubljena zabavna prireditev v slovenskem plesnem koledarju. Da je bilo to tudi letos tako, sta poskrbeli znani skupini „Rendezvous“ in ansambel „Marela“, ki sta igrala za ples. V 1. nadstropju pa je Marijan Velik s svojo „ORF — disko“ navdušil vse mlade s popevkami in z moderno glasbo.

Marjan Velik je predstavil najnovejše popevke.

Na plesu seveda ni manjkalo nasmejanih in veselih lepotic.

Poslovodja Mohorjeve dr. Anton Koren je bil na plesu s svojo soprogo.

Kar obe torti je na dražbi dobil Konrad Blajs; na srečo pa ju ni moral jesti sam.

Za zabavo in odlično vzdušje med izredno številnimi plesalci je bilo torej v zadostni meri poskrbljeno, ples pa je odprl ravnatelj Slovenske gimnazije dr. Reginald Vospernik s soprogo. Med obiskovalci plesa je bilo tudi letos precej častnih gostov, od zastopnikov naših političnih, kulturnih in gospodarskih ustanov do zastopnikov generalnega konzulata SFRJ v Celovcu.

Medtem ko so se plesalke in plesalci vrteli ob zvokih ansamblov do zgodnjih jutranjih ur na plesišču, pa so maturantje pripravili še bogat srečolov in dražbo torte. Že tradicionalni plesni vložek ob polnoči je tudi letos pripravil naš plesni učitelj Gregej Krištof. Gregej je s tem dokazal, da se lahko v njegovi šoli, v kateri nihče ne „obsedi“, veliko naučiš.

Po plesu pa je naše gimnazijce kaj kmalu spet dohitela dijaška vsakdanjost, že v kratkem času jih čaka zrelostni izpit, ki bo hkrati pomenil tudi konec lepih dijaških let.

S. K.

Šef hiše Manfred Mlinar je šel med goste in se dobro zabaval.

Le kam sta gledale tile dve simpatični deklici? Mar za urnimi plesalci?

Šetinja picerije „Donna Gina“ Cilka Kap in Jozef Flödl v šarmantnem pogovoru pri kozarcu sekta.